

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ३८५
घ

Title सिधद्वत दीका " कथं भूती "

Author _____

Extent ५२ पत्र Age सं. १५१०

Subject काव्य

मेचहनटीका कथंभूती

३८५

५२ दत्तात्रेय

किंविशिष्यः। सः। अवलाविप्रयुक्तः॥ अवलाविप्रयुक्तोविजोगिनः॥ पुनःकिंविशिष्यः
 कामी। कः। कनकवलज्जर्जरानिकप्रकोटः॥ कणकस्यसुवर्णस्यवलज्जानिकणकानेजस्यक
 नकवलज्जानि॥ कनकवलज्जानीर्जरः। तस्मान्। अनिनिर्कोअमृतोअपुष्टोप्रकोटोप्रकुर्वोक्त
 स्पसः। कनकवलज्जर्जरानिकप्रकोटः॥ तस्मिन्दर्शप्रथमहनिप्रतिपदिकस्यआवाढस्यार्कित
 त्वामासान्। कनिसंख्योपेनीकनितितअर्थान्। अस्ते॥ २॥ तस्यस्थित्वाकथमपिपुनःकेतकाधान
 हेनोर्नैतर्वाव्यस्थिरमनुवनोनाजनाजस्यद्वयो॥ मेघालोकेनवनिसुखिनोप्यन्यथावृत्तिवेतःकाठा
 श्लेष्वाणिनिर्जनेकिंपुनर्नसंस्थे॥ ३॥ द्वयोर्वित्तदामासासस्मान्। कोसोअनुवनः। नृत्यःकस्य।
 नाजनाजस्यः। किंस्तत्। नीत्वास्थित्वा। क। पुनःअग्रतः। कस्यतस्यमेघस्य। कथं। कथमपिहठान्। जि
 म्भस्व। केतकाधानहेतोः। केतकानीआधानंकेतकाधानी॥ तस्यहेतुः॥ गर्भग्रहणिकनली॥ तस्याः

कः मृतः। सः अंतर्कव्यः। अन्तर्मध्ये काव्योऽन्यस्य स अन्तर्वाव्यः॥ अतः चित्तजान्तरवति
 न्तर्वाव्यस्यात्॥ कथं चिन्तितकालं जातः॥ प्राचीना नृत्य इत्यर्थः॥ इति चित्तिर्न वेतनेन॥
 ३। वेतः कथं भवति। अन्यथा भवति। अन्यथा वृत्तिर्वार्त्तान्न जस्य तत्॥ अन्यथा वृत्तिकस्य
 सुखि नोपि अविद्युक्तस्यः क। मेघालोके। मेघदर्शने। किं पुनर्जने स्त्रीजने। किं विशिष्टे
 कंठे। ठाश्लेखप्रणालिनिर्कंठस्याश्लेखः। आलिंगनं कंठाश्लेखप्रणालयः। सर्वे चोऽस्य कं
 थलेखप्रणालिनि॥ किं पुनर्इतसंस्थे॥ अपि नु भवत्ये। ततः प्रियासंज्ञायाः निरूपणाद्य
 मः॥ ३॥ प्रत्यासन्नेन न सिद्धिना जीवितार्थं वना र्थी जीमूतेन स्वकुशलमर्थी हानदि
 व्यन्यवृत्तिः॥ सप्रत्यगेः कुटजकुसुमेः कल्पिता द्वायनस्यै प्रीतः प्रीतिप्रमुखवचनं स्व
 गतं व्याजहारी॥ ४॥ अगहने वनाये। कः स जन्तः॥ किं तत्॥ स्वागतम्॥ अत्यन्तं॥

कथं जयानवनि ॥ श्रीति प्रमुख वचनं ॥ अथा स्यात् स्नेह प्रमुख वचनं ॥ न च धो जयति ॥ कस्ये व्याज हाना कस्ये
 मेधाया किं नृताय ॥ कल्पिता र्थाया कल्पितः अर्घो जस्य सः ॥ तस्यै कैः ॥ कुटज कुसुमैः ॥ कुटजा व्यकु
 सुमैः ॥ किं नृतेः प्रत्ययैः ॥ नृतेनैः ॥ नात्कालिकैः ॥ किं नृतः सन् प्रीतो हस्यः ॥ किं का न विष्यन् ॥ हान वि
 व्यन् ॥ प्राप वि व्यन् ॥ कां प्रवृत्तिं ॥ कीर्तिं ॥ किं नृता न् ॥ स्वकुशलम गी ॥ स्वकुशलेन प्रवृत्ता ॥ स्वकुश
 लमजीनी ॥ केन जीमूनेन ॥ मेघेन ॥ क ॥ न न सि ॥ श्रावणे ॥ किं विशिष्ये ॥ प्रत्यासन्ने ॥ निकटे ॥ कथं
 दक्षिणालंबनार्थं ॥ माज जीवन न कणार्थं ॥ जयानवति ॥ ॥ लम ज्योतिः सलिलमनुती ॥ सन्निपातं कर्म
 चः संदेशार्थाः ॥ कपटु कनणैः प्राणिभिः प्रापनीयाः ॥ इत्यौ सु कथाद परिगणार्थं ॥ गुच कस्त्वधजायौ का
 मान्ना हि प्रकृति कृपाणां न नावेतनेषु ॥ ५ ॥ जयावे ॥ प्रार्थयामासा ॥ कायौ गुच को जन्तुः ॥ किं कुच
 अपनिगणान्नन् ॥ अविवा न जन् ॥ कुतः ॥ उक्तु क्वात् ॥ उक्तं ववशात् ॥ कथं इति ॥ प्रव ॥ केति महदन्ननो ॥ मे
 धः ॥ क ॥ कव संदेशार्थाः ॥ कथं नृताः प्रापणीयाः ॥ समर्पणीयाः ॥ कैः ॥ कपटु कनणैः ॥ वनु

न्द्रिदैः। प्राणिनिः। मेघः। किं वि सिद्धः। सन्निपातः। समूहः। फेष्ठा। घूमज्योतिः। शालिलमनुता। अग
 मुफिलमेघानामुत्पत्तिः। धूमतो घूमेन मिश्रितं ज्योतिः। शालिलेन मिश्रितं मनुता। पिंडी कूते इति। ए
 तं कूते मेघे संदेशानामौ वित्तीततः। सदनः। संदेशं किं न मिती। फधितपा नावतः। हिदस्मात्काना
 री फामात्रोः पुनुष्माः। प्रकृतिरूपणा जयनि। स्वजाय दीना जयनि। फेषु वेतना वेतनेषु। अवेतने
 जीमूतो स्वकुलमदी। हार इषो। प्रहृति सा प्रत्यग्रेः। फणज फुसुमेः। फल्पिता धा पतस्मौ प्रीति प्रीति
 मुखपवनी स्वागतं याज हान॥४॥ प्याजे हारा पतापे। रुः। सुनक्षः। फितरा स्वागतं। अत्युत्थाने। फधेना
 धा जयति। प्रीति प्रमुखपवनी। दध्याप्यात्रां ह प्रमुखपवनी तद्व्या जयति। फस्मै व्याज हारा तस्मै
 द्याज। फिन्नता फा फल्पिता धा फा फल्पितः। अनुधेय सः तस्मैः फैः। फणज फुसुमेः। फणज रज्य पुष्पः।
 फिन्नतैः प्रत्यग्रेः। तात्कालि फे। फिन्नतः। सन्। प्रीति ह प्याः। फिकार निष्पन्न। हारा पिप्प्यं प्राप दृष्यन्।

फां प्राचीनोऽपि चतुर्लोकस्वकुशलमदीनस्वकुशलेन प्रदत्तास्वकुशलमदीनानां फेनाजीसूतेन मेघेन
 कान्तजालिषायाणोऽपि विविधेष्वप्युत्पादनेन फथं निफये फथं ददितानां वित्तलं यनार्थे कान्तजालि वनर
 न्नाथेन प्राप्तपतिः ॥ घूमत्यातिः शलिलमनुतां सन्निपातः कमेघः संदेसाधोः कपटुफरणो
 प्राणिनिः प्राप्तीनाः इत्युक्त्यादपनिगणयन्नु ह फस्वददावे कामात्री हि प्रकृति एषा
 वेतना वेतनेषु ॥ ५ ॥ जलावे प्रार्थनामासा फोसो गुह्यफो लनः फिफु घेन अपनिगण फडा
 विवृणयन् फुतः उल्लुफ्याग उन्फठया स्यात् फथं इति एषो केति मरुदंतरो मेघः क। क व स
 जार्थाः फथं चतुः प्राप्तीनाः ज सप्पणीनाः फेः कपटुफरणः वनुने न्दिनेः प्राणिनिः म
 थः फि विविधेष्वप्युत्पादनेन सन्निपातः समूहः फेनां घूमत्यातिः शलिलमनुतां आगमेण प्रिल मेघ
 नामुत्पत्तिः शून्यते घूमेन मिथितं ज्योतिः शलिलेन मिथितं मनुताः पिडी चतुर्लोकस्वकुशलमदीनानां फेनाजीसूतेन मेघेन

चतुर्मेघोऽस्य देधानास नौ विन्याततः। सदनः। सदेव किमिति कथयानां सतः। हिमस्मात्फाराणां। का
 मात्राः पुत्रुष्पाः। वृक्षतिष्ठपस्मनात्तपन्नि। स्वनायकानां सन्नि। केणुवेतना। वेतनेषु। अवेतने
 धर्माकामप्रवृत्तिनिषेधनानि निजयेदना। कथयन्निः॥५॥ ज्ञातव्यं येषु यजनापि विदितेषु पुष्प
 यन्त्रेणानां ज्ञानां मित्वा वृक्षतिष्ठपुत्रुष्पाकामरूपं मधोनः। तेनाथित्वं त्वानि विधिपशां हनयेदु
 तोहं वाक्कामाद्यां प्रमाद्यगुणानां धर्मलक्षणां। ॥६॥ मेधस्य यैधानां। कमप्याजेन सु
 नाहाजः खलु प्रापततस्य धुतः। कितवते हेल लदउत्र ध्याहारः। अहंत्यां ज्ञानां मिथं प्र
 जातौ। काप्यंशुले। फेष्पां पुष्पनापत्रेणानां ज्ञानां मित्वा वा कथं ज्ञातं पुन विदितो विपु
 रविपरस्फुटो। प्रविष्टे कथं त्वां ज्ञातं। वृक्षतिष्ठपुत्रुष्पाकामरूपं मधोनः। इदं दृष्ट्वा। किं विधि
 कामरूपी स्वच्छा विदितो फलानां न हेतुना अहं रातः। किं। अथैव गलोकस्मात् विधिपशा

त्र। देवदुर्धिलसिता। कथं भूतो हं। इत्युच्यते। इत्युच्यते। कुडु वाजयस्य सहनम्युः॥ भवति। कासो। वा। का। प्रार्थ
 ना। किं विशिष्यापि। मो। ध्यापि। निष्कलापि। कथं भूता भवति। शेषा भवति। आविस्पर्लिंगत्वाद् न जा इ।
 विशेषणं। क। अधिकगुणे। अधिगुणेपुत्रुये। ननु अधमेनीवे। लम्बकामापिसंपूर्ण। मनो नथापि वरं शेषा॥
 ५॥ संपत्तानां त्वमसि शान्तां न त्वयो दं विजाजाः स देशं मे हनं धनपतिको वविश्लेखितस्य॥ गंतव्यां न वसति न ल
 का नामं केशवनाणां वा। ध्या। ध्यानस्थित हन शिखरं द्विका वोन हर्म्य॥०॥ इदानीं सद्भाव कथनव्याजेन। स्तुतिं कृत
 स देशाजो गृदिशति॥ हे पजोद मेघ। असि भवसि। कः त्वं। क। कथं भूताः। शान्तां न किता। केवी संपत्तानां। स
 यान्ता नी। न त्वस्य। उतोः स देशं हनं धनपतिगु। कस्याः विजा। नार्जाजाः। कस्या मे मम। किं विशिष्यस्या
 नपतिको वविश्लेखितस्य। धनदको वेन इति कृतस्य। गंतव्यां न वसति न लकाः। नेत्वया। क। वसति०। किं नामा अ
 लका नाम। केवी केशवनाणां। किं विशिष्या। ध्या। ध्यानस्थित हन शिखरं द्विका वोन हर्म्य॥ स्तुत्यो ध्याने स्थि
 ते। कोसौ हनं सस्य शिखरं। न त्वया वदिका वीन्द्रोपनि०। नथा वीतानि समुद्रली कृतानि हर्म्यानि जस्याः सत
 था॥०॥ त्वामाह पवनपदवीमुद्गृहीत लकानाः। प्रेक्षिष्यते पथिकवनिता प्रत्यक्षांदाश्च सत्यः। कः सन

५
 देवि न हवि चुरी त्वज्जुपेनेतज्जाखीनस्यादज्योपा मिवैतनौदः पयाधीनवृत्तिः ॥ ८ ॥ मंदं मंदं नुदति पवनं रवा
 बुकलौ दधी त्वी वा मश्वाखी नदति मचुरं वानकले सगर्धः ॥ गर्भी धानकृतापनिवद्या नूनमाव इमालाः सेवि
 व्यनेन धनसुभगी रेवेन वने वलकाः ॥ ९ ॥ इदानीं वामलान् जेशकुनी निरूपयन्ति ॥ नुदति ॥ घेडयति ॥ येन
 को सो ॥ पवनो वायुः ॥ कथं मंदं मन्दं ॥ कथं नूनः ॥ अनुकूलः ॥ एषा नुगाभी ॥ मृदुन नुपू लो वायुः ॥ प्रजाप
 सिद्धिं कुरुवति ॥ के घेडयति ॥ त्वान्न केवलमेतत् ॥ नदति शर्दकं नोति ॥ को सो ॥ वानकः ॥ कश्वातकः ॥ अर्धे सा
 गः ॥ कथं नूनो वामः ॥ वामदिग्भागी ॥ कथं मचुरं ॥ मचुरनवः ॥ कथं नूनः ॥ सगर्धः ॥ सार्हकावः ॥ दतः ॥ कस्य
 पि जलाशयस्य प्रवर्तते विहाय प्रार्थनी न कनोति ॥ इदानीं त्वामवलोक्य ॥ गर्ध इव ॥ नदि व्यति ॥ न केव
 लमेतत् ॥ सेविष्यन्ते ॥ जपासनं कविष्यति ॥ काः मलकाः ॥ के सेविष्यन्ते ॥ प्रवर्तते ॥ वकपलिक इव ॥
 रेव ॥ आकाशे ॥ किं विशिष्य ॥ नयन सुभगी नेत्र सुभगी ॥ कस्यात् ॥ गर्भी धानकृतापनिवद्या ॥ गर्भ धान
 काले कृतापनिवद्यः ॥ सम्पशानं प्रवति ॥ किं विशिष्य मलकाः ॥ आम् इमालाः ॥ संलग्नपदुःखाः ॥
 कथं ॥ नूनं निश्चयेन ॥ ९ ॥ नाश्वावर्यदिवसगाणानां न्यनामेकपत्नी मव्यापन्ता मविहृतगति इन्ना

सिन्धुजायी ॥ आशावर्धः कुसुमसदृशं प्रादुर्गता नीलसूतः पातप्रणविहृदयं विषयो गेनुगादि ॥ ५ ॥
 संहेशप्रयोगनस्य सार्द्धकतान्निहयदति ॥ ईनसि अवलोक इव्यसि ॥ कः त्वं कीती ॥ भ्रातृजायी पुनः किं
 विशिष्याम् ॥ दिवसगाणतत्पत्रात् ॥ गमनागमनस्यात जेधासर्पस्य ॥ इव्यानि जतविनी ॥ किं विशिष्याम् ॥ प्र
 कपनी ॥ अदिनीयी ॥ द्वितीयासपत्नी ॥ जदिभवति तर्हि पत्न्याः पुत्रुवै विषये सोहाई ॥ इति किं विदुर्नम
 वति ॥ प्रकैव पूर्णसोहाईसं युक्ता भवति ॥ अथवा प्रकपनी ॥ स्नेहकामिनी ॥ प्रकन्तु केवलस्ये
 निविश्वप्रकाशः ॥ कथं भवति ॥ अवश्यं निश्चयेन ॥ पुनरपि किं विशिष्यं ॥ अथाप्येन्ता ॥ अमृता ॥ त्वं
 किं विशिष्यः ॥ अविहृतगतिः ॥ अरुडितगमनः ॥ प्रजेतः कारणात् ॥ अग्नानां कामिनीनां नुगादि
 कोसो आशावर्धः ॥ कथं प्रादुर्गताः वाहल्येन ॥ कथं मूर्तहृदयं ॥ कुसुमसदृशं ॥ पुनरपि किं विशिष्यं ॥ स
 यः पातः ॥ तन्नागा देवपुत्रनशीलं ॥ पुनरपि किं विशिष्यं ॥ प्रणवि ॥ स्नेहसहितं ॥ विपलसुतो हेनो
 कोगे विश्लेषे ॥ १० ॥ कर्तुं यद्येव प्रवर्त्तनी निमग्नमुच्छिली घातपत्री ननु त्वानेश्वरा सुभगं गङ्गिनिम

न सोत्काः॥ आके लासाधि सै कि सलय के दयाये जवन्तः संपत्स्यते न च सि नव नो गज हंसाः सहायः॥
 ११॥ संपत्स्यते सहायाः॥ जविष्यन्ति के नाज हंसाः॥ कस्य जवन्तः॥ नव॥ च॥ न च सि॥ आकशे कि
 विशिष्टा॥ हंसाः॥ विश कि सलय के दयाये जवन्तः॥ मृना लपल्लव रवीड सैवल लकुन्ताः॥ विशाह
 कि सलय पल्लव॥ तस्य छेदः॥ रवीडः॥ तदेव पायेयं॥ सैवली विद्यते जेष्ठातेन था॥ कस्मात्॥ आवे
 लासात्॥ कैलस मर्मादीकृत्या आ इयं दाधि विद्योः॥ कथं नृनाः मान सोत्काः॥ मान सो
 तिउत्पकाः॥ किं कृत्वा श्रुत्वा॥ किं नृनृति॥ जन्म जवन्ति स मर्थे॥ जवन्ति॥ किं कर्तुं॥ कर्तुं क
 म ही कि विशिष्टाम्॥ उच्छिलि ब्रान पत्री॥ उच्छिलि ब्रान पत्री॥ का काले नृसो छत्राका न जायते॥ तदेव
 आन पत्री यस्याः॥ ज्ञान था॥ आष्टु छत्राधि सरवमम॥ गामालिङ्ग शैल वंद्यैः पुसा विद्युपतिय
 दैरै किं मेरव लासु॥ काले काले जवन्ति जवन्तो जस्य संधो॥ मेन्य स्नेह व्यक्ति शिवन विनह जीमु

वतो वाष्पामुष्मम् ॥ १२ ॥ आष्टुस्व । कै । कैला । शेली । अमुप्रत्यर्क । कथं भूतं । तुंगी उच्च । पुनरपि किं विशिष्टं ।
 अकिं तं विहितम् ॥ कैः । रघुपतिपदैः । रतीनामदेवचरितैः । किं विशिष्टैः । वदः । केर्षी । पुंसी । कासुमेखला
 सु । पृथनकटिप्रदे । पुनः किं भूतं । विजसखी । विजसखा सौसखावनाज्ञान् ॥ अहन् । सखिन् ।
 इति दत्तनामवति । जस्य पृथनस्य भवति कासोस्ते हव्यसि । प्रेमप्रकटना । किं सत्त्वात् । आगत्या कैसी
 जोगी । का । काले काले भवे । नो । अवसनेवा । कस्य भवतः । भुवतः । पवित्र्यत् । वाव्यी । कथं ।
 र्थं भूतं । विनविनहर्षी । विनकालविषेगसंजातं । कथं भूतं । उष्नी । त्वी । तादृश्या व्याजजलं मुच्यसि । य-
 नवाव्यं स्वासी भुवति । पृथनेषु खलु वषाकाले र्वाव्यात्यानी नित्यमेव भवति ॥ मार्गं नावष्टुणु कथ-
 जनस्त्वत्प्रयाणानुत्तरे सैदेशं मेतदनुजलदश्यो व्यसि रनात्रयेर्षी ॥ रिवन्तः रिवन्तः शिष्यनिष्ठापदेन
 स्य गन्ता सिद्धत्रन्तीणाः । नीणाः । पनिलक्षुपजः । रोनसी । वोयं जुज्य ॥ १३ ॥ इदानीं मार्गं कथनया
 केन । मेघस्योत्कंठा पृथकैश्वर्यं मुन्यददति । जथाशीघ्रं व्रजति ॥ हे जलद । इष्टानु अववा

नयस्व। केमार्ग। कथं नूतनं। त्वत्प्रजाणानुत्तरे। त्वज्ज। कथं नूतनं। कथं नूतनः।
 उपदिशतः। न दनु। न त्वत्स्वात्। शो व्यसि। केसं देशं। मम। किं विशिष्यं स देशम्। शो उपेक्ष
 शो वेण पीयन इति। कर्णशुखे योगी जत्र मार्ग रि। विन्नः शान्तः शान्तः सन्। गता। असि।
 वसि। ममि व्यसि इत्यर्थः॥ किं कृत्वा। न्यस। आनेष्य। किं न त्वत्। कथं नूतनं। कथं नूतनः।
 कीणाः सन्। हीनजलः सन्। व्याजेन विश्रामस्थानं निरूपितं। तथा जलानां वेपि जलप्राप्तिं निरूपितं। १३॥
 देः शृंगं हनति यवनः किं सिंदितुं नमुरीभिर्दृष्टो साहं श्वकितवकिर्तं मुग्धसिद्धी गनाभिः॥ स्यान्नादस्मा
 न सनिबुला दुत्यतौ दन्मुखः रवं दिग्नाशानां पथि पत्रिहं स्थूलहस्तावलेयान्॥ १४॥ उत्पत्ता उक्तं कि
 न्। रवं आकाशं। कथं नूतनः उदङ्मुखः उक्तं गामिमुखः॥ कस्मात्। स्थानात्। कस्मिन् स्थानात्। अस्मात्। प्रत्यन
 वर्तमान्॥ किं विशिष्यत्। सन सनिबुलात्॥ अं वृज वृज्जात्॥ कथं नूतनं। दृष्टो साहः कथं। वकितवकिर्तं।
 प्रीतप्रीते॥ कानिः मुग्धसिद्धी गनाभिः। मुग्धाश्च ताः सिद्धी गनाश्च मुग्धसिद्धी गनाभिः। नाभिः। किं कृ

धर्मीतिः॥ उन्मुखीभिः॥ उँई ननाभिः॥ चकितचकितीति हेनो अयन् ॥ पवनो वायुः॥ अदेः पद्यतस्य शृंगी॥ शिरवरी हनति वा॥
 इतिसवकित दृष्टो साहः॥ किं कुर्धन्॥ परिहनन्॥ स्थूलहलावलेपान्॥ पुष्पसुडा र्दंडवस्य नात्र॥ केवी दिग्गजानी दिक्षु विणी
 क्क॥ पथिमार्गे॥ १४॥ ननछाया व्यतिकर इव प्रेक्ष्यमेतत्पुनस्तो वल्मीका ग्रात्प्रभवति च नुरवंडमारवंडलस्य॥ जेन
 श्यामवपु नतिनरीकानि मायस्यनेनेव हे एव स्फुरित बुविना गोपवे व्यस्य विष्णोः॥ १५॥ इदानीं स देश व्याजेन न
 तुलनां प्रगटयन्नाह॥ भवति उक्त छति किं न॥ च नुरवंड॥ कस्य॥ आरवंडलस्य इन्द्रस्य॥ कस्मान्॥ वल्मीका
 ग्रात्॥ वल्मीकमुपलब्धी कृत्य उक्त छतीत्यर्थः॥ केचित् इति वदन्ति॥ वल्मीको दनाइ कपीत हनित ज्योतिस्स
 समुद्रवो भवति॥ नवशक्र च नुरुदेति॥ कामिव॥ नन छाया॥ व्यतिकरमिव॥ नन कानि सभ्रह इव॥ कथं
 वर्णा काले पद्मनागरूप नन कादीनां मीक नो जवान्॥ भवति तेष्वा कानि सभ्रह इव॥ कथं नृते च नुरवंड॥
 वेन ॥ पुरस्ता अग्रतः॥ पुन न विवि विशिष्यः॥ शेषविस्तरयेति॥ अवशिष्य विस्तर गोतः॥ १६॥ किं नृ
 पुन नृते जेन च नुरु व्याप्य स्पते प्राप्यते॥ क॥ कानि॥ शोर्न॥ कथं नृती वपुः श्यामी कृष्णी क
 थं अति नान्॥ अत्यर्थं॥ कस्य॥ तदेव कस्येव विष्णो निव॥ किं विशिष्यस्या॥ गोपवे व्यस्य॥ गोवल मन्त्रैः॥

केनेवर्वहोवमयनपिष्ठवर्होव। किंविशिष्टेन। सुप्रितनुविना। ववकान्यो॥ प्रतेनवाव्यीनीविशेष्याना
 वेनुलोपमालंकारः॥ १५॥ त्वज्जासन्नेकविफलमिति नूविकानानमिहैः। प्रीतिस्तिगैर्जनपदवद्वलोव
 नैः पीयमानः॥ सद्यः सीनोत्कर्षासुननिनेत्रमानुष्यमालंकिंविस्तरवा दृजलघुगतिर्नृपप्रवोत्त
 नेणा॥ १६॥ ब्रजगच्छ। कथं कथं किंविह। केनउत्तरेणा। कथं नृपः॥ पुनरपि। कथं नृनस्त्व। लघुग
 तिः। शीघ्रगमनः॥ किं कृत्वा। आनुष्य। किंनन्नेत्री। मालं। किंविशिष्टं। सीनोत्कर्षासुनमिहलोत्कर्
 षोफलंयुचि॥ कथं। सद्यः स्तत्कृतादेव। कथं नृनस्त्वपीयमानः। केः जनपदवद्वलोवनैः। किंविशि
 ष्टेः। नूविकानानमिहैः॥ नूविकानः। कटाकादिः॥ अत्रअनमिहैः। अनेहैः ग्रामीतनीर्मगणाः क
 टाकादिकृतथाविधं॥ नविदन्ति। पुनः किंविशिष्टेः प्रीतिस्तिगैः। कथंइति। इतिइति किं। त्वज्जासन्नेक
 विफलं। त्वदचीनीरुवि॥ १६॥ त्वामासात्रप्रशमितवनोपप्लवंसाद्युम्भूतवनपत्यवृक्षमपनिगर्तसा
 नुमानामकूटः॥ नन्नुद्रोपिप्रयसुक्तनायेनजास्यसजाजप्राप्तमित्रैर्नवतिविमुखः किंपुनर्नृनस्त्वयोः॥ १७

वन्यति। घास्यति। की। त्वी। केन। मरुद्वा। मस्तकेन। कोसौ। सानुमाना मरुद्वाः। कः। सानुमान्। ग्राम् मरुद्वा
 कथं। साधु जया स्यात्॥ त्वं किं विशिष्टं। आसनप्रशमितवनोपज्ञवी। आसावेतामेव वेगवृष्ट्या प्रश
 मितं शांतिनीर्तवनोपज्ञवी॥ वनस्योपज्ञवीदावाग्न्यादिकेन। न। पुनरपि किं विशिष्टं। अथ श्रममयनि
 गतं। जनः कान्तात्॥ जनवति। कोसौ। नुपि नीयोपि कथं नृते विमुखः॥ कस्मिन्। मित्रे। कथं नृते। आ
 वसेत् सुवाजाने। कस्मै सैश्रजाय। आश्रमाय। कार्यप्रथमसुखनाय। येनाय। प्रथमोपकानमाश्रित्य॥
 किंपुनर्यत्नया॥ अतिगतिस्पृष्टः। पर्यत इवोन्नतः॥ अथमेवा त्वीशिनसावस्यति॥ १०॥ अथ ल्कानी
 ति मुखगते सानुमाना मरुद्वा टलुगेन त्वीजलदशिनसावस्यति॥ श्लाघ्यमानः॥ आसावेता त्वम
 पि समजे स्यने दाघमर्गि सद्रावर्द्धः फलति न विनेनोपकानो महत्सु॥ १८॥ नमेवार्थमारित्यकेन
 विनेपको निजिकः॥ हे लद। पयोद। वन्यति। साव्यति। कोसौ। सानुमान्॥ पर्यतः। किन्नामचेयः
 ग्राम् मरुद्वाः। की। त्वी। कथं नृते। अथ क्लीते। मार्गिवर्ण। पुनरपि किं विशिष्टं। प्रतिमुखगती। सन्मु

इव गतं ॥ केन चास्य निशितं ॥ कथं नृतेना तुंगेन ॥ बुद्धेना कथं नृतः ॥ शलाघ्यमानः ॥ स्तुत्यः ॥ तस्योपकानादनी
 तनी त्वयि प्रमुच्य कर्तुं कुचीयाः ॥ रामये ॥ शान्तिस्तजेः ॥ के ॥ अग्नि ॥ कथं नृते ॥ अग्नि दार्घ्यं ग्रीष्म सी म
 र्व ॥ केन ॥ आसारेण ॥ वेगवेष्प ॥ दतः ॥ कानाणां ॥ महत्सु पुत्रेषु उपकानः ॥ विवेकाफलतिनत्ताणां देवपु
 लति ॥ कथं नृतः ॥ सत्कानां ॥ सत्कानोपसिक्तः ॥ १८ ॥ च न्नोपान्तः ॥ परिणतफलघोतिनि ॥ काननामै
 स्त्वय्यज्ञाहृटे शिखरं मयलः ॥ स्निग्धवेणी सवर्ण ॥ नृतेनास्यत्यमनमिधुनत्रेनाणीयां मवस्थाम त्वेष्टामस्त
 न इव नृवः ॥ शेषविस्मानपांडुः ॥ १९ ॥ नृतेनिश्वयेना ॥ दास्यति ॥ गमिष्यति ॥ कासौ ॥ अवलः ॥ पर्वतः ॥ का
 अवस्थौ ॥ कथं नृते ॥ अमनमिधुनत्रेनाणीयां ॥ सुन ईदृशं दर्शनीयां ॥ क ॥ सति ॥ आहृटे ॥ कस्मिन् ॥ त्वयि
 के ॥ शिखरं ॥ किंविशिष्टे त्वयि ॥ स्निग्धवेणी सवर्ण ॥ कथं नृतः ॥ पर्वतः ॥ च न्नोपान्तः ॥ वेस्तिनपार्श्वः ॥ के ॥ क
 ननामैः ॥ किंविशिष्टेः ॥ परिणतफलशो नायुक्तैः ॥ का इव ॥ स्तन इव ॥ कस्य ॥ नृवः ॥ पृथिव्याः ॥ कथं नृ
 तः ॥ अयमः ॥ क ॥ मयो ॥ पुनरपि किंविशिष्टः ॥ शेषविस्मानपांडुः ॥ अवशिष्टविस्मानगोनः ॥ २० ॥ स्थित्वा

तस्मिन्वनवनवधुमुक्तकुंजमुहूर्त्तनोद्योसर्गादुत्तमगतिस्तत्परवर्त्मकीर्त्तः॥ नेवीद्रुक्तस्युपलविष्यविंध्य
 देविशीर्णां नक्ति छेदैनिवविनविनीभूतिर्मगोजस्य॥ २०॥ इत्तसि अवलाकइव्यतिाकी। नेवी। नर्म
 दी। किंविशिषी विसीर्णा। विसृती। कानि चपादे। विद्याद्विशिष्ये। कथंभूते। उपलविष्यमे। पा
 काण्डुर्ग। कमिव। भूतिमिव। मंडनमिव। कथंभूतांविनविनी। कैः नक्तिछेदैः। मंत्रेगीनक्तिनिः
 क। अंगे। कस्यागमस्य। किंकल्या। स्थित्या। कस्मिन्। नस्मिन्। आस्रकूटे। कथंभूते। वनवनव
 मुक्तकुंज। वनवननाना। पविनकुंजने। कथंभूतस्त्व। तीर्णाः। अविगतः। कितन्। वर्त्ममार्ग। नत्यनतस्थाय
 ने। पद्येतात्परः॥ अथसेवननर्मदापरनोद्यस्मिन्मार्गोत्तमनयनी। कथंभूतस्त्व। इत्तमगतिः। शीघ्र
 गामी। २०॥ तस्याः॥ सिक्केर्धनगजमदेवीसिनेवीनदृष्टिर्द्रुकुंजप्रतिहननयनेनोद्यमार्गदार्जग
 छे॥ अन्तः। सानेधनबुलजिर्नुनानिलः। राज्यनित्यांनिकः। सद्योभवतिहिलचुपूतीनागोत्र
 वाय्वा॥ २०॥ गच्छेः। जजाः। किंकल्या। आदाज। गृहीत्वा। कितन्। नोदी। कस्याः। नस्याः। नर्म

दाजाः। कथं भूतं वासिनी। कैः। वनगङ्गाभदैः। कथं भूतैः। सिसैः। पुनरपि किं विधिः। ऊँ ह्रूं कूं प्रतिहन
नदी। ऊँ ह्रूं कूं प्रतिहनो नु ह्रं न जो वे गे जस्य नो जस्य। ननु। कथं भूतं ह्रूं। वान्तं ह्रूं। उ ह्रं। नो जः। स
पाह घन। मेघन सन्ध्यानि। न समर्थं न विव्यति। किं कर्तुं। तुल्यिनु। के सौ। अनिलो वायुः। त्वीत्रे न वि
तुं। न समर्थं न विव्यति। जनः काना। निक्तः सन्। सद्यो पिल घृभे वति। पूजा नागो न वाज। अन
त्वी ग्रन्तः सारंगर्जित पानीयं। त्रे न विनु वायु न पि न शक्तं ॥ २१ ॥ नीरं दृष्ट्वा ह्रि न कपि शकिस नै
इ न ह्रं न विनुताः प्रथम मुकुलाः कंदली स्वानु कर्तुं ॥ दग्धा न एष्वधिक सुनर्जि गंधमा ॥ घ्रा
वोर्ध्याः सारंगर्जित ललव मुवस्तव जि व्यन्ति माग्रा ॥ २२ ॥ हे यजोद। ते तव माग्री सूच जि व्यन्ति। व
स्ती कर्ति व्यन्ति। के सारंगाः। नमनाः। किं कृत्वा दृष्ट्वा। के नीरं। कंदली। कथं भूतं ह्रि न कपि शकिस नै
कपि शर्ग। के सनैः। कथं भूतैः। अद्वि विकसितैः। न केवलमेतत्। सूच जि व्यन्ति। के सारंगाः। मृगाः
कमाग्री। कस्पतेतव। किं कृत्वा दृष्ट्वा। कः कंदलीः। कथं भूतैः। आविर्भूताः प्रथम मुकुलाः प्रगृहीतान्
प्रथम वि कोसाः। नृणां नूनं कंदली न वला ॥ इत्यर्थः। कथं अनु कर्तुं। कथं कर्तुं प्रणि। किं कृत्वा

न केवलमेतत् ॥ सर्वविषयानि ॥ के साङ्गाः हस्तिनः ॥ कमाग्नीवश्यते ॥ तव ॥ आघ्राय ॥ सिंघिता ॥ कीर्ति ॥
 कस्य पुत्र्याः ॥ कथं नृणां ॥ अथि कसुनमि ॥ अतिशयेन यन्मिलयुक्ता ॥ के पुदग्घान एषेष्वा दग्घादा
 मन लेखु ॥ न केवलमेतत् ॥ सर्वविषयानि के मार्ग ॥ कस्य ते तव ॥ सारंगः ॥ पन्ति विशेषाः ॥ कथं नृणाः
 जललवमुवः ॥ जलकणिकावर्जिताः ॥ सारंगामनो हार्तीतीति सारंगः ॥ भ्रमनाः ॥ सारंगीर्गदेवा
 ते सारंगः ॥ सारंगीर्गतीति सारंगः ॥ हस्तिनः ॥ सारंगारखानकाः ॥ मेघोदये पतिनोष्वा जलपातम
 स्मि ॥ अर्थवदुष्ये सह नृणां वार्तन इति सारंगः ॥ सारंगसर्धः ॥ २२ ॥ अने विदुषह एव नृणां स्वानि
 कान्ती न्यमाना शैलीभूताः ॥ यनिगणनानि हि रीते वलकाः ॥ ॥ त्वानासाथ स्तनित समये मानवि
 ष्यनि सिद्धाः ॥ सोत्कंठानि प्रियसहयनी संभ्रमालिङ्गितानि ॥ मानविषयानि के सिद्धाः मुनयः ॥ का
 थं नृणां ॥ सोत्कंठानि ॥ सोत्कंठानि मेघोदये स्तनितानि ॥ किं कवा ॥ प्रासाद्य ॥ प्राप्य ॥ कवा ॥ क

स्तनितसमये। गर्हितावसने। किंकुर्घाणः। वज्रमाणाः। पश्यताः। कान्वातकाव्वा। अत्रोविदुग्रहाणाम्
 सान्। अत्रोविदवः। नेवाग्रहाणि। नेननमसान्। सहर्षितान्॥ किंकुर्घमः। कावलकाः॥ विशीकैठिनः
 कथंभूताः। शेणीभूताः। यस्किन्कीभूताः। कथानिर्दिशतः। परिगणानया। प्रैकैकं प्रतिजागणन
 सापरिगणना। नया॥ २३ ॥ उत्पश्यामि। इतमपि सरवेमन्त्रिणार्थविद्यासोः। कालनेपैककुमसुनमौ
 पद्यनेपद्यनेने। शुक्लापीगैः। सजलनयने। स्वागतीकृत्यकेकाः। प्रत्युद्घातः। कथमपि नवानां तुमा
 युववसेत्॥ २४ ॥ हे सरवे। हे मित्र। उत्पश्यामि। अवलोकयामि। कैकालनेपैप्रस्तावविलंबे। क
 स्यनेनवा। कथंभूतनेपद्यनेने। कथंभूतनेपद्यनेने। ककुमसुनमौ। कौहाः। वृत्तविशेषः। नेः। सुनमाद्यनस्मिन्।
 कथंभूतनेनवा। जिजासोशोः। गंतुकामस्य। जयस्मादेतोः। विद्यार्थे। इतमपि प्रवलितस्यापि। ने
 नवविलंबेपश्यामि॥ तथापि कथं कथमपि महता कष्टेन मवान्। गानुशीघ्रेण व्यवस्थेः। व्यवसा
 जे कनि। अइत्यर्थः॥ कोसोमवान्। किंकुर्घं गंतुप्रवलितम्। कथं अयुशीघ्रमेव। कथं कथमपि

दशाणि:

कथं नूनस्त्विति। प्रत्युद्यातः। केः शुक्लायाः। मयूतैः। शुक्लानि प्राप्या गानि नेत्रानि नानि द्येर्वातेन या वि
चैः। कथं नूनैः सज्जलनयनः। स नो कलोचनैः। किं कृत्वा स्वागती कृत्यशोचनमागन् विद्याकाः।
के कामयूनर्हताः॥ ॥ पांडुच्छाद्योपवनं नृपतयः के तर्कैः सुविप्रिन्नेर्न उरिर्नैर्गृहवलिभुजा
माकुलग्रामवैत्याः॥ त्वय्यज्ञासं नै फलपानि निरपामर्गद्वनान्ताः संपत्स्यने कतिपयदिनस्य
दिहंसा सहायाः॥ २५॥ संपत्स्यने मविष्यन्ति। दशानदेशाः दशनिगविद्यन्ते। ये युनेतय
यी नूनानविष्यन्ति कतिपयादिनस्य। दिहंसा। नया लोक्यत्वात्। कतिपयवासनाः परेन
युदेरो व्युत्स्यस्वनि पुनस्तवन्॥ मानसं प्रनिगमिष्यन्ति न्यर्थः॥ वृद्धिः सने सति। पुनरपि
कथं नूनैः देशाः। फलपनिगानि रपामर्गद्वनान्ताः॥ फलानां निगानिः नमस्कृतः॥ तद्यारपा
मी नूनान् द्विष्टाणां वनान्ताः॥ ते। पुनरेन किमुक्तिं न वति फलपनिगानि व्यजेन न वनमनीत्य
र्थः॥ पुनः कथं नूनैः देशाः। पांडुच्छाद्योपवनं नृपतयः॥ पांडुरवा सोच्छाया। नया। उपसमी

पेजधनी उपवर्तनी तस्य वृत्तः ॥ वाटिकाः पांडु साया उपवृत्त जोयेषु ने कै के त केः । कथं नृनेः सुविधिने
 त बोदयेन लोके स्फुटिना इत्यर्थः ॥ पुनपि कथं ताः । आकुल ग्रामयेत्याः । आकुल वृक्षाः । केः नीव
 र्नेत्रैः । कुलावर्तनेः । केवा गृहवलि नृजी गृह का काना ॥ २५ ॥ तेजादि नृप्रधिना विदित्या लना
 एतां नागचानीं गन्वा सद्यः फलमविकल्पं कामुकस्यापिलभ्या ॥ नीरोपान्तस्तनिसुमर्गं पास्यसि
 दुष्पुर्णं सन्मूर्तं गुरुमिव यथा वेत्रवत्या स्वलोभि ॥ २६ ॥ पास्यसि ॥ किंतु पयः पानीयं । द
 कर्त्ता । त्वं कस्याः । वेत्रवत्याः नद्याः । कथं नृने पयः । स्वादुपनिमल युक्तं । अतस्वेत्ये उद्याने
 गन्वा तीर्गं त्वं । पास्यसि । तन्मुरवमिव । कथं सन्मूर्तं हावभावकटाजमहिनी । पुनपि कथं नृ
 तं नीरोपान्तस्तनिसुमर्गं ॥ नीनस्पृश्यानीं समीपं नीरोपीने तस्विन्यस्तनिनी । गर्हितेन सुभर्ग
 किं कृत्वा लभ्यसे ॥ किंतु फलं । कामुकत्वस्य । कामुकत्वभावः । कामुकत्वात् तत्त्वत्वेन भावे
 त्वं प्रत्ययः । कथं सद्यः । स्तुता । पादव ॥ न केवलमेतत् ॥ किं कृत्वा । गत्वा । कानां चानीं च

धितविदिशाल कृपा विद्यातविदिशाचिह्नकासुदिनु। केणीनेवीदेशानीदशार्णानी। कथं न
 तपयः॥ वंचलोर्मि॥ वंचललहनि॥ अयनोऽजः कानी भवन्ति॥ साकामिन्या मुरवयाने कृत्या
 कामुकत्वस्य फलं भुक्ते॥ २६॥ नीवेनारव्यं गिनिमधिवसे सत्रं विश्रामहेनो स्वस्यैर्का पुलकित
 मिव प्रोढपुष्पैः कदंबैः॥ जः पापस्त्री नति यनिमलो ज्ञानिभिर्नागनागा मुद्दामानि प्रथयन्ति
 शिलावेशमभिधी वनानि॥ २७॥ अविदसेः। कः त्वी। की गिनिन्॥ नीवेनारव्यं किमर्थं। विश्राम
 हेनोः। कतत्रातस्मिन्निनो॥ कथं न तर्गि विपुलकितमिवा नेमाप्रितमिव॥ अयनोपि दोसुहृत्स
 जानि। नस्यागमने नो नां वोजवन्ति॥ प्राणयन्त्यान्॥ कस्यान्तरत्वं संप्रकारं॥ न्वदागमनान्॥ कैः क
 दंबैः॥ कथं न तैः। प्रोढपुष्पैः। विकसितकुसुमैः॥ जः पथिनः प्रथयन्ति॥ प्रकर्षेण कथयति
 कानिद्यो वनानि॥ उद्दामानि उन्मदाणि॥ केणीनागनागा॥ नागनिक कामुकपुत्राणां। के
 शिलावेशमभिः॥ शिलागृहेः॥ कथं न तैः पापस्त्री नति यनिमलो ज्ञानिभिः। पापस्त्रीणां वा-

मेरु वर

छायादाननापनिविनः

वेद्या नीनतिपनिमलः। पापस्त्रीनतिपनिमलो ज्ञानिर्दमः शीलं जे व्यी। ननानि रतिपनिमलो ज्ञानि
 हाः नैः ॥ २० ॥ विशनाभ न्नः सन्नं कलनदी नीनजातानि सिव्यन्नुधाना नीनं वजलकोणं धू
 धिका जालकानि ॥ गीउस्वेदापनयनत्रुजालकांतकोणान्धलानी छायादाननापनिविनः
 पुष्पमालीमुखानी ॥ २१ ॥ नोच वृजगच्छ। कथं नूतः विश्वान्नः सन्न। स्वमनहितः सन्न। किं कुर्व
 सिवन्न। कानि धूधिका जालकानि ॥ कैः नवजलकोणैः। नूननवानिकणिकाभिः। कथं नूतानि
 नवजदीतीनजानानि। प्रत्यग्रसनिनीनो न्यन्नानि। धूधिका जालजानानि। के व्यी। पुधानाना
 कथं नूतस्वै कस्मान्न। छायादानात्। कासी पुष्पमालीमुखानी। पुष्पानिलुनं नीति पुष्पल
 व्यः। नासी मुखानिनेषु पुनः कथं नूताना नमर्निकेनाभि। कस्वै। कैः स्फुनितवकिर्तः। विष
 नोदामविधुमाला विपुदन्नस्फुनिनी। नेनवकिर्तसैः॥ कान्नकोणान्धलानी। कान्नानिक

णत्पलानि। वेष्मन्तेक जाभा उखेदापनजनं च जा। गंडने। खेदं गंडस्वदे स्तस्यापनपस्फोदितं तस्य तु क
 तजा॥२०॥ वक्रः पंथायदपिनवतः प्रस्थितस्योत्तनासी सोथोसंगः प्राणजविमुखोमास्मन्नत्रुर्जनिन्याः
 विद्युद्दामास्फुरितचकिर्तैस्त्रैषोर्नागनानी। लोलापगैर्यदिननमसेलोचनैर्ध्वितोसि॥२०॥ नवति
 अथाहानेणसर्वधः। नवतिकेसोपंथाः मार्गाः। कस्तनवतः। कर्णद्वयः। पंथाः वक्राः कुटिलः वक्रचरद्वय
 र्यः। कर्णानवतस्य। नवतः। यतयस्माद्धेनोप्रस्थितस्य। कोउत्तनाशी। कोवेनदिशिमित्यर्थः। तथापि सोधोद
 गप्रणयिविमुखोमास्मन्नः। कस्याउज्जयिन्याः। यवलगृहकोज्जह्नुरहितोमानव। उज्जयिनीमथेप्रभव
 न्वागच्छेतित्यर्थः। यदिनगमिष्यसि। उज्जयिनीमथेतर्हितलोचनैर्ध्वितोसि। यदिननमसेयदिननतिं क
 नोमि। कस्त्यै। कैः स्फुरितचकिर्तैः। विद्यतोदामविद्युन्मालाविद्युन्मालाविद्युदानस्फुरितम्॥ तेनचकिताप

कृतउद्गुहिन्यां कासां लोचनैः। पौनःगणानोऽनुन पिप्रसिद्धीणां॥२९॥ वीवीजो नूनानितविहगशेणिका
 वीगुणाद्याः। सैसर्पन्याः। खलितसुतगैदशितावर्तनात्। निर्विथ्याद्याः। पथिभवत्सार्ज्यतर्नसन्निपत्य
 श्रीणांमाद्यीप्रणधि ववर्नवित्रमोहिंविजेषु॥३०॥ नोमेघा। क। पथिमार्थी। किं कृत्वा सन्निपात्य। किं नसा
 र्यतर्न॥ पाणीद्वयं तर्न। कस्याः। निर्विथ्याद्याः। नद्याः। कथं कृताद्याः। वीवीजो नूनानिताः। गर्जिताः। क
 लकल्युक्ताः। ये विहगाः। पञ्जि एस्तेषां प्रणोणयः। ताः। एवकां वी नूनानुगुणोऽयस्याः। सातस्यः। वीवीजो न
 नितविहगशेणिकां वीगुणाद्याः। पुनः। कथं कृताद्याः। सैसर्पन्याः। सम्यक्। प्रकानेण गच्छन्त्याः। कथं
 खलितसुतगै। यथास्यात्र। सौभाग्यं यथाभवति। अपनोऽपिया कामिनी भवति सा काहुकस्याये वी
 वर्नं अथो नागेन यति। भयोऽपि ऊर्ध्वं नृनति। अतस्वदशितावर्तनात्। दशितं अर्धवर्तनानि र्गया सत
 स्या। हियस्माद्धेतोः। श्रीणां। प्रणधि ववर्नविजेषु। वित्राम एव। नानणी। स्नेहकनी ववर्न। प्रथमत एव विल

सोवल्हतेषु ॥ ३० ॥ वेणीभूतप्रतनुसलिल^{ने} तामसी^{ने} नीवस्य^{ने} वैधुः पाण्डुछायातटत्रुह^{ने} तत्रुध्रसि^{ने} मि^{ने} जीर्ण
 पणैः। सौभाग्यं ते सुभग विनहा वस्य जावोजननी^{ने} काश्यपेन तपजति विधिना सावद्वैवोपपाद्यः ॥ न
 उपाद्यः उपपादनीयः कोसौ विधिः कोविधिः। येन हि इमं सिंधुर्नदी काश्यपेन तपजति। येन विधानेन क
 शत्रोपनि तपजति। दुर्लभं तव जहाति। भो सुभग ते तव सौभाग्यं विनहा वस्य जावोजनननी किं तत्र। सौ
 भाग्यं सुभग र्वं। कदा विनहा वस्य जावियोगदशाया। कस्य ते तवा कथं भवतस्य। अतीतस्य अतीत
 त्यागतस्य। कीनानि विधा। कथं भवत। वेणीभूतप्रतनुसलिल^{ने} तामसी^{ने} नीवस्य^{ने} वैधुः पाण्डुछायातटत्रुह^{ने} तत्रुध्रसि^{ने} मि^{ने} जीर्ण
 समानं। इतनुसलिलं। वस्य सातां सिंधुः। कथं भूताः पाण्डुछायाः गोन कान्तिनैः। कैः जीर्णपणैः
 उननपत्रैः कथं भूतैः। तटत्रुह^{ने} तत्रुध्रसि^{ने} मि^{ने} जीर्णपणैः। तटत्रुह^{ने} तत्रुध्रसि^{ने} मि^{ने} जीर्णपणैः। तटत्रुह^{ने} तत्रुध्रसि^{ने} मि^{ने} जीर्णपणैः।

वश्य। तदनु हतन प्रवते न्यो धीर्सिन्नुशीलं ये जातो निः॥३१॥ प्राप्ता यन्त्रिद्विजत कथा को विद्याम हृद्वाः। नृ
 धीर्दिष्टा मनु सन्धुनी श्री विशाला विशाला। स्वल्पी वृत्ते स्वयन्ति न फले स्वयिनी गीगता नो। शोभेः पुण्येः दुत
 मि वदिवः को निमित्तं रवे ड मे कै॥३२॥ अनु सन गच्छ काः कर्त्तवी। कां पुत्री विशाली नाम। कथं नृत्तौ। श्री वि
 शाला। शिनया। कृत्वा विशाला सते शोभते। श्री विशाला नो। पुनः कथं नृत्तान् नृत्तौ दिष्टी पूर्व कथितौ।
 किं कृत्वा प्राप्य का नृ। अवन्ती वा अवन्ती वान्त देष्टु शी। कथं नृत्तौ वा उदन कथी। के विद्यास विद्या
 उदन वसना। यस्य मा कथा नृत्त। को विद्या विवज्जणा नृत्त। ग्राम विद्यानेषु देशेषु तेता नृत्त। उदन वसना
 जस्य नाशः। पूर्वा वनिस कथनेन विवज्जणा ग्राम विनीत पुत्रा नृत्त। अत शोभेण घेते दिवः स्वयं नृत्त।
 कीर्ति मन्त्रा दीप्ति नमिद्युतः मिता एक शोभे रवे ड मि तमिव। कैः अवशिष्ट पुन्येः उ हत पूर्व पुन्य नितैः।

केवी स्वर्गीनी ॥ पुत्रुवाणी ॥ कथं भूतानां गतानी ॥ की ॥ गी ॥ पृथिवी ॥ कसति स्वल्पी भूते कस्मिन् ॥
 स्वचरित फले शोभन युगप फले ॥ आदि क्रिया कुशली ॥ ३२ ॥ दीर्घी कुर्ष्वन्यदुमद कलं कृजिनं
 सा कसान्नी प्रयुज्युं सुटित कमलामोद मैत्री करवा जः ॥ जत्र स्त्रीणां हनति सुनत ग्लानि
 मंगानुहूलः शिवावातं प्रियते मईव प्रथना वा दुकातः ॥ ३३ ॥ अनुसरेति सर्वेषः ॥ ज
 वदस्यो न गद्यां ॥ हनति स्फेद जनि ॥ कोसौ शिवावातः ॥ शिवा नाम नदी तस्या वातः ॥ को सुनत
 ग्लानिं सौ नो गखेदी ॥ कासी त्रिधाणी ॥ कामिनीनी ॥ कथं भूताः ॥ अर्गनुहूलः ॥ अर्गा
 जनाः प्रार्थनाया दुकातः ॥ सुनत प्रार्थनाया ॥ प्रीति प्रवचनः ॥ ३३ ॥ हानां स्त्रिणां स्त्रि नल व
 टिको कोटियाः शंख सुक्तीः सख्य श्यामां भव कत प्रणीनु न्मूज्य प्रतो हानं ॥ हृदयां य
 सर्विषाणि न विना विदुमाणी वनी गान् सं भाष्यते सलिल निधेय स्तो ज मा वा व शे व्यः

३४॥ जस्य विलासाजं विदुमाजी विदुमान्नीव॥ भृगान् विपसि वनिनान्॥ दृष्ट्वा सलिलनि
 चयः॥ समुद्रस्रोतशेषः॥ सलन्यन्ते तोयमात्रावशेषः॥ दृष्ट्वा लेके सलिलनिचयः॥
 समुद्रः॥ कस्य जस्य॥ पुरविशालाया॥ कथं नृनां सलन्यन्ते तोयमात्रावशेषः॥ अवशि
 स्तवानीयाः॥ किल नृनां कथाः॥ कथ्यन्ते समुद्राः॥ तेषां च नृनानि विशाला हृदेषु॥ दृष्ट्वा
 न्ते किं कृत्वा दृष्ट्यन्ते॥ दृष्ट्वा अवलोक्य॥ कान् हारान्॥ मौक्तिकमय हारान्॥ कथं
 नृनान्॥ नावान्॥ दीर्घान्॥ पुनः कीदृशान्॥ तत्र लगुटिकान्॥ सङ्गलगुटिकान्॥ कथं के
 टिशः॥ अनेकशः॥ तथा सर्पश्च सुनीः॥ शीखमुक्तासहितसुनीश्च॥ अनेकलमेतन्॥ मन
 कतमणीश्च॥ कथं नृनान्॥ शय्यश्च व्यश्यामान्॥ बालनृणां च॥ श्यामवर्णान्॥ पुनः कथं

भूतान्। उन्मत्तस्वप्नो हान्॥ उँ उँ विकर्णकुनान्। न केवलमेतन्। विद्रुमाणां च संगान्।
 मद्रुगानि प्रवालमैगान्॥ कथं भूतान्। प्रतान् संधान्। विपणिनविनान्। प्रासानितान्।
 प्रतान् दृष्ट्वा॥ दृष्ट्वा सलिलनिधयो वापि निधयः। स्त्रोत्रसहिताः यनिलन्यने॥ ३४॥
 प्रद्योतस्य प्रियदुहितरैव सनाजो जज्ञे हे हे मीनालद्रुमवर्जमन्तत्रैव तस्यैव नाईः। अत्रैव
 नः किल नलग्निर्विस्तं ममुत्पाद्य दृष्ट्वा दिव्यागन्तून् मद्यतिज्ञो यत्रैव धूतमिश्रः॥ ३५॥
 यत्र यस्यां नगर्जा। नत्र त्यो जलो लोकः। इति आगन्तून् मद्यति। प्राद्युनकान्। नतिनिध
 नि। न परे आगन्तून्। वै चरुवर्गवर्ग्याश्च। कथं भूतो जलः। अमिश्रः वतुनः॥ इति। किं।
 अत्र नगर्जा प्रद्योतस्य नाईः। उदयन्। वसना वसनाजो प्रियदुहितरै॥ जज्ञे कृतवान्
 न केवलमेतन्॥ अत्रैव हैमी। लालद्रुमवर्जमन्तन्॥ सुवर्णमयशीलनाटुकावनी॥

नत्र नत्र ॥ कस्य न स्यैव राजः ॥ उदय न ॥ नव स राज स्य न केवल मे न ॥ अत्रैव न गच्छ ॥ नल
 गिनिना महती उद्धानः मुक्तः स न ॥ इतस्त ॥ नोधा वितः ॥ किं कृत्वा स न मुत्पाद्य गगल न
 नोटयित्वा ॥ कस्य दृष्ट्या ॥ मद नो ध्यात् ॥ कस्य न स्यैव राजः ॥ उदय न व स राज स्या ॥ इत्यादिक
 या कथनैस्तत्र नोद्धानो ॥ आर्ग न न मजनि ॥ न न मजनि ॥ ३५ ॥ जालो ह्रीं ऐं नृप किन व पु
 केरा सै स्कार धर्मै च्यु वी त्या न वल शि विनिः ॥ इत न न त्यो प हानः ॥ हर्मै च्यु स्याः कु सुमर
 न निः स्यै च्छ विनान्त नात्मा मुन्का रेवे दै ललित वणिता पाद नागा किने व ॥ ३६ ॥ मे
 मेघ इत्य च्छा हानः ॥ अनु सन गच्छ ॥ कां विशाली ॥ किं कृत्वा मुन्का त्यो ॥ क रेवे दै श
 मी ॥ च्छा ॥ हर्मै च्छ ॥ चवल गृ हे व ॥ कथं न ते व ॥ कु सुम सुन नि व ॥ पुष्प गी चि व ॥ पु
 नः कीदृशे व ॥ ललित वनिता पाद नागा किने व ॥ ललित मनो शायः ॥ वणिता वि

५४

५५

जस्तासीयादं स्विनागालेष्वा। नागलेषु। अकिनेषु चिह्निनेषु। त्वं वकथं नूनः। अचुखिना
 न्तनाम्ना। मर्मरश्ममद्युक्तः। पुनः कथं नूनः। उपविनवपुः। वृद्धिगात्रः शरीरः। कैः। केशसंस्था
 नक्षत्रैः। आर्द्रकेशविशालाग्रगुच्छैः। किल धूमरूपो निसलिलमनुनी संनिपातो मेघः।
 कथं नूनैः। जाला जीर्णैः। गवाकनिष्ठैः। कथं नूनस्त्वं। दन्तनृत्योपहानः। जत्रो नृत्य
 मेव उपहानो जस्मै सदन्तनृत्योपहानः। कैः। नवनशिखिभिः। गृहमधूनैः। कदा वयुप्री
 त्यासुहृदस्नेहेन। अपनोपिजः कश्चित्कस्यापि सुहृदसमाज। निसउपहारनस्मै कनो
 ति॥ ३६॥ जत्रेषामादिनकरहजस्यर्द्धिनो जत्रवाहाः॥ शैलोदग्रास्त्वमिव कनिष्ठो वृद्धि
 मीनः प्रजे दान्। जोचाग्रन्त्यः। प्रतिदशमुखं सङ्गुणेन सिर्वीसः। इत्यादि व्याप्त रागात्रुवद
 रक्षेद्दहासवराणां कैः॥ ३७॥ जत्रजस्यीपुनिवाहाः। घोटकाविघ्नैः। कथं नूनः। दिन

कनहजस्यर्द्धिनः। सज्जघोटकश्चर्याकानाः। वेगत्वेना न केवलमेतत्। अत्र पुनरपि कथं विज्ञा-
 हलिनः। सन्निकर्षं नृताः शैलोदग्राः पर्थत इव उद्धताः। पुनरपि कथं नृताः। वृद्धिमन्ताः
 मदवर्जगद्युक्तः॥ कस्मात्। अत्रैतत्। कटर्षे मैदलात्। का इव त्वमिव। तथा त्वं पर्थताका
 नोऽहं। वृद्धिजुक्ताश्च। तथा हस्तिनोऽत्र संतीति। न केवलमेतत्। अत्र अस्यां पुन-
 जोवा। सुत्रविविधनो। कथं नृताः। अग्रगण्यः। अग्रशनाम् नृत्तु रेव स्थितः। कं प्रतिदशमु-
 र्वं। वावासास्पि। कथं नृताः। अत्यादिस्थाः। जनानां युयजः। निवानिन। आप्ननाणां नी-
 मीक्षितैः नैः। कैः। वन्द्यहासवर्णाकैः। खड्गवन्द्यहासखड्गनिति विनैः। एतेन आप्न-
 नापानिकानिर्नहिनेषीं किंतु ननु पुनः आप्ननाणानि॥ ३८॥ मन्त्रैः कंठकविनितिः।
 तौः सादरेवीर्यमानः। पुण्यपात्रास्त्रिभुवनगुणो धामयडी ॥ श्वरस्य॥ वृत्तोद्यानं दु-
 वलजनजोगधिमिगधवत्यालोडक्रीडा विनतयुवतीस्नानतिष्ठेत्तुः॥ ३९॥ ॥

नो मेघप्रजाः गच्छेः कस्वः। आद्याः वामगृहं। कस्य वंदीश्वरस्य। श्रीमन्महादेवस्य। कथं
 नृती वामा। पुण्ये पवित्री। कथं नृतस्य वंदीश्वरस्य। त्रिभुवनगुप्तोः त्रैलोक्यस्वामिनः। क
 थं नृतस्वः। सादरं वीर्यमाणाः। सहर्षेणाग्रवलोक्यमानः। कैः गावोः। नंदीप्रवृत्तिभिः।
 सादनस्य कन्यामाहा। अर्धमेघः अस्मर्कनर्तुः। शिवस्य केठछविनिती नीला। कृति
 त्वी। महेश्वरोपि नीलकंठो विद्यते। कथं नृती। पुनरपि वामगृहं। वंदीश्वरस्य। द
 नोचानं। कपित्थोपवर्तः। कैर्मनुजैः। र्द्यतेः कस्याः। गीचवन्मानघाः। कथं नृतेर्मनुजैः
 कुवलयजगंगविनिः। कमलस्य दुर्गविनिः। पुनः कथं नृतेः। नोद्यक्रीडा विनतदु
 निस्नानतिस्तेः। नोद्यस्य क्रीडा नोद्यक्रीडा नोद्यक्रीडाया विनताश्वमेगताजाजुव
 नयः। स्नानमिति स्निग्धैः। आद्वैः। जलक्रीडा रस्त्रियस्नानशीतेः। इत्यादि
 कथाकुलकविशालवर्णनं॥ ३२॥ अथान्यस्मिन्मूलधरमहाकालमीसाधकाली

स्यात्तव्यं तेन यन विधनं जावद ज्येति मानुः। कुर्धेन संध्या वलिपट हता रूलिना रू रूला ध्यनी दाः। मान द्राणी
 फलमविकली लक्ष्य सै गहि तानाम् ॥ ४० ॥ भोजलवन अपि निश्चयेन व्यन्य स्मिन्। अहनि दिक्सेतेन व
 तदा स्यात्तव्यं। किं कृत्वा आसा घ प्राप्य। कैमहा काली। महा काल देवी कथं न यन वेमजं। लोचन गम्यं।
 पयै जावत्। मानुः अप्येति। उदेति। तव न्य न स्यात्तव्यमित्यर्थः॥ किं कुर्धेन। कुर्धेन। की संध्या वलिपट
 हनी। संध्या वलिदान पट हत्वं। कस्य रूलिनः। महेश्वरस्य। कथं नूती। रूला ध्यनी दा। के वी आर्म
 द्राणी। तद्वानां गहि ताना वा। तत्र त्वं अविकल फली लक्ष्य सै ॥ ४० ॥ पश्वदु चे नूतन नुवर्न मंडले
 ना मिलीनः। संध्या तेज प्रति हत ज पा पुष्य नक्तं दवानः॥ नृत्या न मे हनय युपते नो द्रि ना गा जिने छी
 शान्तो द्वे गलि धित न यनं दृष्टि मक्ति मे वान्या ॥ ४१ ॥ नो मे द्वय रवान नुवर्न मज्जा दु द्वे त नुवर्न म
 क। कथं नूतन स्तुवी। मंडले ना मिलीनः। आ काशे लीनः। किं कुर्धेन। स्तुव दवानः। किन्तु तेजः। संध्या
 संध्या सम यन व कथं नूती तेजः। प्रीने वन ज पा यक्त पुष्य नक्ती प्रति वने नुवर्न वने प्रति ज पा। पुष्य व
 द्रक्ते। ज सवन पुष्य वत् ॥ नक्त छवि। न केवल मेनत् ॥ हन नं जं। की आ दाना गा जिने छी। निक्त हस्ति

नवमर्मादिति। आइस्तिमो नागाजिन हलिवर्म। तस्य ईहा शम्पी कस्य पशुपते। श्रीमहादेवस्य। ४८। नृत्पा
ननेत्री उवत्य काले। त्वं वक्यं भूताः। शीतोद्देगः शान्तिनीतः खेदेः। कथं लिमिनननन। जयधाम वतिमना कृत
थार्त्तवान्या हस्तिजसक्तिः। आइलोचनं अथा स्यात्॥ ४९॥ गच्छन्ती नीनमन वसति ज्योतितीत वन कीर्तु
लोके ननपति पथे सुविमेषे सुमोनिः॥ सोदामिन्या कनकनिक कवस्तिजा दर्शयो धीनो ज्योत्सर्गस्तनित
विमुखो मास्मभर्त्ति फलवास्तमः॥ ४२॥ नो मेघदर्शज। कां उर्ध्वी। पृथिवी। कासी ज्योतिनी। स्त्रीणां। किं कुरुते
नी। की। नमन वसति। वल्लभस्थानी। ४३। कथं नमस्ते। नात्रोक्त तत्र पुनि। कदा दर्शजा। सोदामिन्य विद्युता व
नडि हिलसिनेन। कथं भूतय। कनकनिक कवस्तिगच्छत्॥ कण ५५ कस्य सुवर्णस्य निकरवः। चरवाणा। स्मस्तर्हि
सिग्धा देदीप्ति ज्युता नजा। कुत्र दर्शजा। ननयति पथे रटंगाटकैः। कथं भूते। तुहा लोके। तुहा लोकने। कैस्तम
पिः। कथं भूतेः। सुविमेषैः। अथ कान व्याप्त सेनाजमार्गे अग्रीक्ष मानुषै रूदा ए रूदा वयते॥ जावदा गत्यु
पनियत न्नस्ति॥ नो मेघ। नो ज्योत्सर्गस्तनित विमुखो मास्मभर्त्ति। नो जस्य पानी जस्य उ सग्यः। मोक्षा एते आदि
मुखो मास्मभर्त्ति॥ मावै नव। नहि ता विन्ता। नवन्ति। यदि त्वं पानी जं मुं रा मि नमन वसति जावन्। गंतु दान वी

पुनः यस्वाहुर्द्वितीयकार्त्तः ॥ ४२ ॥ तौ कस्य विद्रवन्वल्लभौ सुसया नावताजीनीत्वा नात्रिं विव्रविलसनाजीना विचुल
 लत्रः ॥ सूर्ये ह स्पे पुनरपि सवान्वा हयेद सरोषी मेदा कन्तेन खलु सुहृदाम न्युपेनार्थकृत्यः ॥ ४३ ॥ भो मेघा वा
 हयेः गच्छेः कस्त्वैकं श्रेष्ठं श्रेष्ठं मार्गश्रेष्ठं कथं पुनरपि कस्मिन् ह स्पे सूर्ये किं कृत्या नीत्वा कीर्त्तात्री घा
 कस्य विद्रवन्वल्लभौ गृहोपान्तस्थौ कस्याञ्चित् कथं नूनाजी सुसया नावताजी सुसया नावताः जस्य
 सानस्यौ कथं नूतस्त्वौ खिन्नविद्युत्कलत्रः खेदे गतं विद्युदेव कलत्रं जस्य सः कस्मान् विव्रविलसन
 वाने वारं वमत्कान्तत्वात् खल्विनि निखयेन अन्युपेनार्थकृत्या येन वेतिने सुहृदौ कृत्येन मदादन्तो न
 यिला न वन्ति मित्रकृत्यं शीघ्रं कुर्यान्ति अतो हेतोः प्रकृतात्रिं परं नत्र गमिष्यसि पुनः प्रभानेशी दुमे
 व वलिष्यसि ॥ ४३ ॥ तस्मिन्कालेन जनसलिलं ज्योतिर्न रविं डितानां शान्तिनेयं प्राणजिम्बिनो वर्मजाने
 स्य ताशु ॥ प्रालेयोत्तीकमलवदना सोऽपि हर्षुन्नलिन्याः ॥ प्रत्यावृत्तिस्त्वदिकन दुविस्थादनलया न
 तः ॥ ४४ ॥ भो मेघ नेयने नयं किं न नयनसलिलं नयनजली कां शान्तिं का सा ज्यो वनी कथं
 नूतना नौ रविं डितानां कैः प्राणिभिः स्नेहयुक्तैः च लभ्येति त्वर्थः ॥ निद्रकरवारविं डितानां कलत्रवी ॥

कननामनेत्रो। नाननरवप्राविशेषविविचितीगाः। वस्याः कुनोपि। गृहेमेति घृतिः प्रजानेसीरवडिनेनिकधि
 नाकविचिः युनागोः। अन्याश कयाकस्त्रिकालेनस्मिन्ना अतोहेनोः प्रानोः रीसुर्दस्यधोअमाक। तर्न
 मार्गरीअन्यजः। सोपि सूर्यकमलवदुनात्। प्रालेदा स्त्रीशीतिशिर्वी॥ नीहारीहस्युस्येदजितुं॥ नलिन्या
 प्राप्ताहृतः सन्॥ त्वजिकननुविग्रलेयाअन्यसदनः स्यात्। स्याद्देवेत्॥ कोसौ। सूर्यः सोपिकथीरत
 अनल्याअसूर्यस्यात्॥ प्रवुनईव्यकनः॥ कस्मिन्वि। कथीरनेकननुविकिनिगा। छादनके। कथीरतः स
 सूर्यप्रत्याहृतः सन्क्रममानः सनर्कवालेदास्त्री। नीहानकाकिं कर्तुं स्पेदजितुं। कस्याः प्रालेदास्त्री
 नलिन्याः कस्यात्। कमलवदनात्॥ यंकजमुरवात्॥ नदित्वसूर्यस्यमार्गमनाक। नतिजिअसि। नद
 सूर्यइव्यापने। नविव्यति॥ अतः शीघ्रीत्यजा॥ ४४॥ गंतीनाजाः यजसिसनितस्वेतसीवेप्रसन्नेछाद्यान्मा
 पिप्रकृतिसुभगेनप्यतेनेप्रवेशी। तस्मादस्याः कुमुदविशदान्यहसित्वंनवेदीन्मोघीकर्तुंवटुलस
 फनोइर्तनेप्रेजितानि॥ ४५॥ लप्येने। प्राप्स्येने। कोसौ। छाद्यान्मा। छाद्यामूर्तिः। कप्रवेशी। कस्यछा

आत्मा। नेनवा। कथं भूतः छायात्मा। प्रकृति सुभगः स्वभाव सुंदरः॥ अथ। प्रवेशन॥ प्रेक्षितानि बुद्धल
 सफला मेष्वां उद्भूतन॥ निर्दिष्टगमनं नान्येव प्रेक्षितानि। नार्हसि। न योगो प्रवसि। किं कर्तुं मेधी कर्तुं
 निष्फली कर्तुं। कृटाक्षादीनि गृह्णानि। तथा त्वमपि कनिष्पसीति सर्वं घः॥ ४५॥ तस्याः किं वित्कन
 लं वमानस्य नाविलम्बा स्वादो विपुलजघनी को विहातुं समर्थः॥ ४६॥ प्रोसरवे। प्रोमित्रा। नेनवा।
 किं कृत्वा। हत्वा। समाहत्वा नीत्वा। किं तत्सलिलवसनं। सलिलेन मेव वसनी। वा सोऽनस्याः तस्याः गं
 मीनायाः। नद्याः। पुनरपि कथं भूतं। प्राप्तवाणी न सारवं। स्वाप्राप्तावाणी नार्णं। वेन सट्टणाणी शारवा
 जेनानम्॥ कथं वित्। कन हृतमिव। अथ न स्पकस्यापि वस्त्रं हि यत्ने सोपि कना कर्तुं कर्तुं। अथ क
 र्त्तुं नोऽप्यवनिर्नोयेन। सत्तं। आह न गत्वात्। त्यक्तस्थानमित्यर्थः॥ विपुलजघनी। स्त्रीणां शाना स्वा

दोषो न वति । सकः विहाय । नृप नित्यं स समर्थो न वति । अपि तु न कोपि । अतो हेतोः कथमपि लीवमानस्य ।
 नेन वप्रस्थाने नावि । कथमपि न विव्यतीति ॥ ४६ ॥ त्वनि व्यन्दे ह्यसिन वसुधा गी च स पक्ष पुण्याः शो नो
 न वृच्च निन सुजगदतिभिः पीडमानः ॥ नीये र्धास्यत्पुप डिगमि व्यो ईव पू र्ध गिनि ते शीनो वायुः वनि
 तामपि नाकान नो दुवनाणी ॥ ४७ ॥ नो मेघा वास्यति । केसो वायुः । कथं नीवे र्मे दे मंद । कथं नूनो वायुः
 शीतः । शीतलः । कस्य वास्यति । नेन व किं कुर्यतः । उप डिगमि व्यो उप समीपं गंतु कामस्य । के गिनि ॥
 प र्धनं । गिनि देव प र्धन देव गिनि मित्यर्थः ॥ कथं नूनो वायुः । निव्यन्दे । ह्यन वसुधा गी च स पक्ष
 पुण्या । त्वनि व्यर्प देत्व स्तनि नेन उ ह्यसिन विगसिना च वसुधा पृथ्वी नस्याः गंधस्त्रस्य स पक्ष स्ते
 न पुण्याः । प्रतेन सुगं चना उ क्रो पुनः कथं नूनः पीडमानः । के ई निभिः हस्तिभिः । कथं शो नो
 न वृच्च निन सुजगदया स्यात् ॥ शोन सीन चाणि शोन री चाणि शोनो न वेष्णु । यन वृच्च निन गहिनी
 नत् । नेन सुगं यथा न वति क्रिया विशेषी । पुन नपि कथं नूनः । पतिता मयिना । केष्णी । कान

नोर्दुवराणी॥ काननअडुवरीणी॥ पावकइत्यर्थः॥४७॥ नत्रस्कंदनिधनवसतिपुष्पमेघीकृतान्मापु
व्यासानैस्नयन्नुजवान्मोमगंगाजैर्द्वैः॥ नन्नाहेनोर्नवशशिचूनावासवीनीवभूनामन्वादि
स्यहुनवहुमुखोसंभृतनद्धिनेजः॥४८॥ नत्रदेवगिनोपद्येनमवन्तं। स्कंदस्वामिकुमानारख्यदेव
पुष्पासानैः। पुष्पवृष्टिर्भवान्॥ वपुः। कथंभूतंस्कंदनिधनसतीनिधनानिन्यावसनिर्घास
स्थितिर्दस्यसःतं। त्वं कथंभूतःपुष्पमेघीकृतान्मा। पुष्पमेघीकृतान्मोनिःष्फलीकृतान्
आन्मायेनसनथा। कथंभूतैःपुष्पासानैःव्योमगंगाजलैर्द्वैः। आकाशगंगाजलेनग्रादैः॥
पुनेनशीनताउक्ता। हिसस्याहेतोः। तलेजःस्कंदारख्यनेजःसंभृतीसविती। केननवशशिचूना
वाद्योसगीर्नविभक्तिनेननवशशिचूनेनशीमन्महादेवेनेत्यर्थः॥ कृतहुनमहमुखेहुनेवहती
तिहुनवहवोवैश्वानरस्तस्थमुखस्तस्मिन्॥ वैश्वानरमुखेपुनरपिकथंभूतंस्कंदग्रन्वादि
स्य॥ आश्रयितमित्यर्थः॥ केननवशशिचूनाप्रवक्तव्येननाहेनोकासीवभूनी। सेनानी।

दोषो भवति। सक्तः विहाय। नृप नित्यम्। सनर्क भवति॥ कस्पी। वासवीनी। ऐन्द्राख्या मित्यर्थः॥ ४८॥
 ज्योतिर्लक्ष्मिर्वावलज्जगति नक्षत्रं वह्निवानी पुत्रप्रेम्णा कुवलज्जदलप्रापिकर्णो कनोति॥ दौतापी
 गृहशशिनुवा पावके स्तम्भं मयूरं पश्वादादिग्रहाणां गुणानि गार्हिनैर्न नर्तयेथाः॥ ४९॥ प्रामेय
 पादयेः। कर्तुं मयूरं स्कन्दं वह्निं। मयूरं स्नानं कनोति तित्यर्थः॥ पश्वात्पश्वान्नर्तयेथाः। कर्तुं
 मयूरी। कैः गार्हिनैः शशिनैः। कथं नृतेः। अदिग्रहाणां गुणानि। अदेः पर्वतस्य ग्रहाणां प्रति
 शक्तिः। तेन गुणानि। कथं नृते मयूरं वा तेन नालिते। नैत्राणां प्रज्ञा नक्षत्रस्य युक्तेनैत्राणां। कल
 हनशशिनुवा। हनस्य शशी हनशशीतस्य नृदीप्तिस्तथा। कर्तुं मयूरं जस्य मयूरस्य वह्निं पिच्छत
 नृजवानी। पार्थनी कर्णो कनोति। कथं नृते कर्णो कुवलज्जदलप्रापि। कुवलज्जस्य दलं प
 णि प्रापितुं शीलं यत्पतत्कुवलज्जदलप्रापि॥ केन। पुत्रप्रेम्णा पुत्रस्नेहेन। पुनरपि कथं नृते
 ज्योतिर्लक्ष्मिर्वावलज्जापि ज्योतिर्लक्ष्मिर्वापि नृते। नृदिद्यते। ज्योतिर्लक्ष्मिर्वावलज्जापि। पुनरपि

कथं भूतं गलितं स्वयमेव गलितं। ननु तुल्याद्यकर्तुं कर्तुं। प्रतेन देवता त्रयस्यापि। नमः स्कानर
 वितः॥ ४९॥ आनाद्येन शनवत्ताजवे देवमुल्लंघिताद्या सिद्धिर्देहैः लक्षणमया द्वीविभिर्मुक्तमार्गः
 व्यालंवेयाः। सुनमितनयालं मज्जामानजिष्यस्रोतोमूल्या मुविषयिणातीर्त्तनि देवस्य कीर्तिः॥ ५०॥ मोमे
 च व्यालंवेयाः। विलंबं कनिष्यसीति किं कृत्वा आनाद्य आनाद्यर्न कृत्वा। कदेव देव। कदेव। शन
 वनप्रवी शनागां वनं शनवनी। नत्र प्रवतीति शनवनप्रवसी। शनवनन्मानमित्यर्थः॥ कथं भूतस्व
 मुक्तमार्गः। मुक्तमार्गो यस्य मुक्तमार्गः। कैः सिद्धिर्देहैः। सिद्धिर्मिथुनैः। कस्मान्। जल
 तानयात्। जलशोकनयात्। वीविभिः पृथग्भूतैः। आश्रित्य भिन्नमार्गैः। कथं भूतस्व। तु
 ल्यं चिन्ताद्यालं चित्तमार्गः॥ अतिक्रान्तपथा॥ किं कुर्यन्। मानजिष्यन्। समानजिष्यन्।
 कीर्तिः। कस्य न नि देवस्य न नि देवस्य नाहः। कीर्तिनामिव। सुनमितनयालं मज्जा॥
 सुनमे सनयाः वसिका सुनमितनयाः। तस्या नृश्रुती प्रह। तस्माद्ज्ञानानां। क। मु

विष्टिर्वी। कणास्रोतोमूर्त्यास्रोतोहरेणात्यर्थः॥५०॥ त्वयादातुं जलमवननेशार्द्रि।
 वर्नवौनेनस्याः सिद्धोष्टुमपिननु हूननवान्प्रवाह॥ प्रेक्षिष्यन्ते गगनगतयो नूनमा
 वर्ज्यदृष्टीने कमुक्ता गुणमिव नुवस्थूलमद्येन्द्रनीलं॥५१॥ नो मेघप्रेक्षिष्यन्ते ग
 गनगतयः विमानस्याः। कप्रवाह। कस्याः। तस्याः सिद्धोः। कथं नूनं निश्चयेन। किं क
 त्वा। आवर्ज्य। समार्ज्य। कः दृष्टीः। स जलत्वात्॥ दृष्टिनावर्ज्यदृष्टीति। कस्मान्न हूननाव
 त्॥ दीर्घयत्त्वान्॥ अन्यवोत्येकते। प्रकश्येष्टी। मुक्तागुणमिव। सेषमौक्तिकहानविव। मु
 वः पृथिव्याः कथं नूनं। उक्ता गुणम्॥ स्थूलमद्येन्द्रनीलं॥ स्थूलमद्येन्द्रनीलं कस्याः इ
 द्रनीलमणिर्जवसतं स्थूलमद्येन्द्रनीलं॥ कसति। इदृशं संप्रावक्षिष्यन्ति॥ अवनने
 सति। न श्रीमन्नेसति। कस्मिन्। नवदि। किं कर्तुं आदातं। या ग्रहीतुं किं नत्। जलीपा

नीर्द्वी॥ कीदृशो त्वजि वर्णवौने। घणिवौने। कस्य सहर्षिणः॥ श्री कर्णस्य प्रतेन कृष्णवर्णत्वमु
 क्तं॥ ५५॥ नामुन्नीर्ध्वजपनिविनो भूलना विभ्रमाणां वन्मनेषा दुपनिविलसत्कृष्णसान
 प्रजाणां॥ कुंदनेषा नुगममुकनश्री मुखामात्मविर्वेषा त्रीकुर्धन्दशा पुनव वैनत्र के
 नहलानी॥ ५६॥ नो मेघवृजगच्छ किं त्वत्तु नीर्ध्व। कीर्ता सिंचुर्नदे। किं कुर्धन्। कुर्धन्। किं
 नन् आत्मविर्व॥ आत्मशरीरी। कथं भूतस्वपनिवितः। परिवर्त्यगतः। के वी भूलनाता
 विभ्रमाणां। भूवेवलना भूलना। सेव विभ्रमो विलासो जेष्ठांतेः। तेष्वां। हा वभाव
 कटाननी नीर्ध्वानुनागां॥ कामिनी नावित्यर्थः॥ कथं भूतानी। विलसत्कृष्णसान
 प्रजाणां। विलसत्कृत्ति कुर्धन्॥ स जो सो कृष्णसान सस्येव प्रजा जेष्ठांतास्तस्यी। कउय
 प्रिकस्मान् पन्थोने पात्र। पन्थालनात्॥ अन्यत्कथं॥ भूतानी। कुंदनेषा नुगम

युकनशीमुखी। कंदस्य श्रान्तेयो मे लनी। कंदने पाडानुपश्वान्॥ गौमीभूता च विना जे जे मयु
कना नमना स्नेषी शीमुखस्तासासी। पुनः कथं भूतानी। दशपुनवचनेत्रको न हलानी।
दशपुनस्पनगनस्पजाविस्त्रासां नेत्राणि नेत्रां को न हलानी। दशपुननगनस्त्री लोचनक
नूनी॥ ५२॥ दृष्ट्वा ह्यं दशपुन नर्वविधु इकाप्रकाशे सत्प्रासादानुपवनवतो वानिणा ह्ता
वदित्वा॥ दायाः शीघ्री शिखिकुलनवो जीतसानोपर्कठं दिव्यस्त्रीनी विलसनचुर्वपद्य
तान्या निजात्री॥ ५३॥ ननः सदनै नरी॥ दायाः गच्छः॥ कसूर्वकं। पद्येनान्। किं नाम पा निजात्री।
कथं शीघ्रवेगेन॥ कथं भूतं विलसनचुर्व॥ विलासभूमि। कासा दिव्यस्त्रीणी। देवागाणी। क
थं भूतं। शिखिकुलनवो जीतसानोपर्कठं। शिखिनाममयूनाणा॥ यकुलः समूहेः। शिखि
कुलनवः शदः॥ नेन उजीतं। सान्भूनी शिखिनाणी। उपर्कठं यस्य नी। किं कथा ह्ता वदित्वा

उक्तित्वा। कान्ननप्रसादान्। देवराजोचवलगृहान्। राक्ष्याकथस्तनान्। प्रसादान्॥ उपव
 ननः। उपवर्नउद्यानवाटिकाहिगृहोद्यानसहितान्॥ केनवानिणापानीयेन। किं कल्या
 दस्वाग्रवलोक्य। कैलोकै। दशपुनमवन्। दशपुननिवासिनीकैः विद्युदुल्काप्रकाशैः।
 विद्युदेवउल्काविद्युदुल्कातस्याः प्रकाशैः॥ ५३॥ ब्रह्मावर्तजनमदमवच्छाजजागाहना
 ननैत्रैः प्रथमपिशुनैः कौनर्वैः द्वेधाः। राजन्यानीशितशान्शतैर्द्वैत्रगणैर्विचन्वाच
 नापानैस्त्वमिव कमलान्यन्यवर्षे मुरवानि॥ ५४॥ तदनुनद्वेधाः। किं नैत्रैः कौनर्वैः क
 उन्नत्रैः कथं ननैः। ननप्रथमपिशुनी। किमकनोत्॥ अत्र्यवर्षेत्। कानिकमलानिपु
 मुरवानि। कैः॥ चानायातैः। चानायाः पानः पतनीतैः। अत्र नैत्रैः राजन्यानीनात्रिधा
 नीशितशान्शतैर्गणैर्विचन्वा अशुनमुरवानि अत्र्यवर्षेत्। कथं ननस्त्वगाहमानः॥

कंज नयदं बलावर्ति कजा अ० वरणा जजा अ० चोभा गश्चा जजा गौडी वचनाना ज न्या
 नां मुखानि शितराशनेः अ० अवर्षन् ॥ त्वमिव । जया त्वं वानापा नैः कसलानि अ० अवर्षन् ।
 केवै को नर्वे न जे थाः ५४ ॥ हित्वा हा लाम निमत न सां नेव नी लोचनी कै व धुत्री त्या समन विमुखे ली
 गलीयाः सिखेवे । कृत्वा नाम निगम मपी सौ म्य सान स्वती नामान्ना श्रु इ स्वमिव न वना वरि
 मात्रेण कृत्वा ॥ ५५ ॥ प्रोसो म्य अन्नः यु इ स्वमपि न विना अन्न म चो त्वमपि यु इ न विष्य
 सि । कथं नृन स्वी । कृत्वाः वर्ण मात्रे एव । किं कृत्वा । कृत्वा कित न । अग्नि शर्म । अग्नि शर्म
 नात् । गमनी विवादा का सी अर्था । का सी ना सी कत्सी । ना सी का सी । सान स्वती नी । सान स्वती
 नाम नदी । केन सान स्वत्याः । आपः अ० नूनि सान स्व न्य ना सी । ने छी । सान स्वती नी । ना सी । का सी ।
 जा अपा यः लागली वल नदः । सिधे वे किं कृत्वा । नृन क । की हली मदिनी । कथं नृनान् । अग्नि म

तनसान्। विष्णिन्तश्वादान्। पुनः कथं नूनी। नेवती लोचनका। नेवत्याः लोचनो नीवती
 लोचने। प्रनेवत्यै कीचिन्हा वस्याः सातान्। नेवती वलमद्रा गनानस्या लोचनयो विवर्णवर्ण
 वं वस्याः। नासी। कथं नूतः समनविमुखः। कथी वीचुषीत्या कृष्णगोहेना॥ ५५॥ तस्या
 कृष्णे ननु कनखलं शैलनाजावनी नाजहोः कन्या सगनननया वदसोपानमार्गान्
 गो नीवक्रु कुटि नयना जाविहस्पे वपे लै नैः शीनोः केशग्रहणामकनो दिंदु लग्नो मिहस
 ५६॥ वस्यात्कुटुजेवान्। गच्छेः। का कन्या। कस्या जहोः। जानुवीमित्यर्थः कथं नूती। शै
 लनाजावनी। शैलानी पर्वताना। नाजा स्वामी हिमवान्॥ तस्या नृश्रवती। किल हिम
 वतो गी गात्रमवनि॥ कथं नूती। सगनननया स्वर्गसोपानपेक्षि। सगनस्य ननयाः स

गनननजाः। नेषीस्वर्गसोपानपक्तिमिव। द्वागीगायकरोत्॥ किंकेराग्रहणीकस्य। रंभोमहेश्वरस्य। कथं
 भूतागीगा। इन्दुलग्नेर्मिहस्ता। ईदोवैन्द्रमसिलग्नार्तेर्मयप्रवहस्रौजस्यः साईदुलग्नेर्मिहस्ता।
 किं कृत्वा। विहस्यस्मिन् विद्याया। कैफेनैः। कपैः। कथं भूतानी। गोनीवक्रचक्रुटि नवनी। पार्श्वती
 वदने तीर्थभूजवननी। पुनश्च परवात्कनखलंगकेः। कनखलदेवी। अप्यपि पित्तः कश्चिदुत्तीर्थया
 त्रां करोति सस्मात्वा पश्वादेव पश्यतीति॥ ५६॥ तस्याः पार्श्वसु गज इव योन्निभूद्वावलं वी। त्वरे
 दच्छस्फटिकविराट्सर्चयेत्सीर्जगं नः॥ ससर्पन्याः सद्यदि नवनः शोतसिखायजासौ स्याद
 स्थानोपगतयमुनासंगमेनामिनाम॥ ५७॥ तर्क्षयेः। वीजेः। किं तर्क्षमः पानीयं। कथं तीर्थक॥
 तिर्थग्नत्वा त्वेतस्याः पानीयं आहनेति त्वर्थः॥ किं कुर्वन्त्याः ससर्पगीगायाः ससर्पन्याः। सम्पन्नका
 नेगागच्छन्त्याः॥ किं कर्तुं तर्क्षजः। पार्श्व। किं तर्क्षमः। का इव। सुगज इव। कृ। योन्निभूद्वाकाशगी
 गाया। कथं भूतस्त्वपूर्वा। इलं वी। पश्वात्पनागश्च उपनिस्थितः। चेत्। जदि त्वी। अक्षस्फटिकया

नील। विहृतं पातुं इच्छसि। तर्हि निर्धग्भूत्वा तर्कजेः। कथं भूता। गंगा अत्रिनामा। शोभना। केन संगमे
न। पुनः कथं भूता। स्या नोपगत यमुना। केना संगमेन। पुनश्च नवतरङ्गा यदा। सै सूर्यन्याः कस्य न
वतः। छ। सोन सितीने। कथं सपदित कृताणां देव। अथै गंगा। अत्रिनाम स्यात्। कथं भूतः अस्या
नोपगत यमुना। केन संगमेन। पुनश्च नवतरङ्गा यदा। सै सूर्यन्याः कस्य नवतः। छ। सोन सितीने
॥५॥ आसीनानी सुनन्ति न शिलेनानि निर्गवै र्गंगाणां तस्या एव प्रभवं प्राप्य गौरी तु वारैः॥ वक्ष्ये च
मविनयने तस्पर्शे गै निष्पन्नः शोभा मदे स्त्रिनयन वृषोत्पन्नार्पकोपमेयम्॥ ५॥ वक्ष्ये चानेक
सि। की शोभी कस्य भद्रेः। कस्य भद्रेः। तस्या तस्य हिमाद्रेः। कान्ति चान्ति विष्पीति। कथं भूता। त्वं नि
व्यन्नः। उपविष्यः। छ। शृंगे। सिखरे। कथं भूते। अत्र समविनयने। मार्गरेवेदनिना कान्ताशीलं।
कथं भूती शोभी। त्रिनयन वृषोत्पन्नार्पकोपमेयं। त्रीणि नयनानि यस्य। सः त्रिनयनो महादेवः।
तस्पर्शः। वृषभ मसेन उत्पन्नः शृंगैश्चालितो जे सौ पर्यंकः कर्दम सस्ये उपमा यस्याः सान्ता

पीतदुः
सरलरुति

नथाकैलासपूर्वोपनि । हनृव्योताशृंगेनुपनिवृत्तः पंकइवा । नथात्वमवलोकितव्योसि। प्रेन
णीव्योसि । किंस्तवाप्राप्य । कं प्रवर्तय पर्वत । तस्याः गंगायाः । प्रवर्तयति स्थानी । कथं नृत्तं सुत
प्रितयिली । सुवासितपाष्णी । केन मिगीधैः कस्तुत्रिकायनिमलैः । केष्वा निमिगीधैः मृगाणी । कथं नृ
तानी । आसीनानी । समुपविष्टानी । कथं नृत्तं प्रवर्तय । गोत्री । कैः नृत्तैः हिमैः ॥ ५८ ॥ तं वेदाजो
वहनिशरलस्कंधसिधदृजन्मावाधेतोल्काः अपितवमनीवालनानोदवाग्निः ॥ अहिस्पेनैरामदि
नृमलं वा निचाना सहस्रैर्नार्यन्नात्रिप्रशमनफलाः संपदोत्पन्नमाना ॥ ५९ ॥ नो मेघान्नजानि । य
धर्त हिमाद्रिं वाघो कोसौ । दावाग्निः । कोदावाग्निः सनलस्कंधसिधदृजन्माः ॥ शरलानी । वृष
सनलवृन्नाणी स्कंधेगात्रमुख्यः ॥ नत्रजोसौसिधदृः मेलनं तस्मात् । जन्मजस्य सतथा कसति
वाजो । वहति । सति । कथं नृत्तं दावाग्निः । उल्काः अपितवमनीवालनानः । नहि वनं पर्वत
समादिनुं शान्तिनेत्रु । अलं समर्थं प्रवसि । कैः वा निचाना सहस्रैः । नीनसंपानसहस्रैः । प्रवन्निनाः

४ येसीनोत्तनननतसा ४

संपदः विवभाः विभूतयः। कथं भूताः। आपे न्नातिः प्रशमनफलाः। आपे न्ना आगतायो। सोऽप्या
 त्रिपीडा। आपे न्नातिः तस्याः प्रशमनं न देवफलं वासीताः। केष्ठी उत्तमाना। ये स्यादृष्याः।
 अप्येपि जः कश्चि सखे ये स्ये पुत्रो भवति तस्य संपदः। सुहृद्वा दत्ता भवन्ति। सुहृद्दीपा यो
 त्वी मुक्त च निमसहताः। स्वांगमगायनस्मिन्दर्पो सेकां दुपतिशतमालं घनेषु भवन्ति॥ तान् कुधी
 थास्तु मुलकनका वृष्टिहा सावकीर्ण। केवानस्युः पतिभवपदनिःफलार्थप्रयत्नाः॥ ६०॥ कुधी
 थाः। कस्य। कान्। तान्। शत्रुमान्। पद्येन जीवविशेषान्॥ अस्पवनागान्॥ तान् कान्। जेभ
 वन्तं लघयेषु॥ नर्वन्तं लघयेषु वाञ्छितव्यनि। कस्मिन्। पद्येने हि भवति। कथं भूता। असहनाः
 अहसहमानाः॥ क्वं। कथं भूतं मुक्त च निविहिशद्। कस्मै लघयेषुः। स्वाङ्गमगायनस्मिन्दर्पो सेकादनी नरान्॥ कुधी थाः।
 त्रुमुलकनका वृष्टिः हा सावकीर्ण। तान् स कुलपाण्या वृष्टिहा साव्यातान्॥ जनः कानागान्

अथवा केपतिप्रवर्ततस्तुः॥ हानिस्थानं केन लभेत्तुः॥ कथं भूताः निफलानं प्रयत्नाः॥ अथ नोपि
जः करिन्नुदनेन सह स्पृष्ट्वा करोति सनिः फलानं प्रयत्नो भवति॥ तत्रावर्तः॥ दृष्ट्वा नो वनानीन्पा
समं हिन्दुमौलिः॥ शश्वन्सिद्धेः॥ उपहितवर्लि प्रक्तिनम्रः॥ परिजाः॥ जस्थिर्नो दृष्ट्वा कनगाविगमा
दूतपापाः॥ दूतमुत्सृज्य पायाः॥ कल्पिष्यन्ते स्थिरगाणा पदप्राप्तये यद्दधानाः॥ ५॥ परिजाः परित्रय्यगच्छेः॥
कस्तूरकस्तूरी॥ कीर्त्यन्ति जनां प्रमिमिति॥ अथाहारः॥ तत्र पर्थते वनान्यासं अवलोक्य विष्पसि
निसर्वं॥ कथं भूतं॥ वनान्यासं॥ यानं स्फुटं॥ घट्टघट्टिपारवातो॥ कस्य वनान्यासं अज्जन्दुमौलिः
शीरीषोः॥ पुनः कथं भूतं॥ उपहितवर्लि॥ उपदेति कित्सत्कारो केः सिद्धेः॥ कथं॥ सीस्यन्॥ अन
वन्ती॥ त्वं कथं भूतः॥ ६॥ प्रक्तिनम्रोजस्थिनयनान्यासो॥ दृष्ट्वा सति शब्दवानः॥ पुत्रुषाः शब्दास
हिताः॥ पुत्रुषा जे प्रविष्पन्ति ते स्थिरगाणा प्राप्तिदेवि नस्थायी गाणा लम्बा जे कल्पिष्यन्ते॥ कथं
भूताः॥ उद्धूतपापाः॥ कथं हनं हनप्रवागतपातकिप्रो प्रविष्पन्ति॥ कस्यान् कनगाविगमान्॥

वलिदेव प्रभेदेव कएव प्रचंदपोः॥ उपतरेणुमान्॥ तुजरायाश्च यकर्मणि॥ गृह्णतु प्रभेदेव
जठरावपेति चेति मेदिनी॥

इन्द्रिजकनगाव्यपगमात्॥ जोगावस्थाभ्यासदेव॥ ५१॥ शब्दादनेमधुनमलिनैः कीवकाः पूर्यमाणः
 सनन्तामिस्त्रिपुनविजयोगीमनेकिन्नरीभिः॥ निहादीनेमुनजइववेकंदनेषु च निस्थात् संगीता
 र्थेननुपयुपनेस्तत्रमावीसमग्रः॥ ५२॥ भोषजोद। ननुपधनेशर्धकरिष्यतीति। के कीवकाः। श
 ष्कर्वथकिदाः॥ कर्धभूताः पूर्यमाणः। कैः अनिलैः। वायुभिः। कर्धमधुरी। दयास्यात्। रनेः।
 नकेवलकीवकाः। शब्दादने। गीजनेकोसौत्रिपुनविजयः। त्रिपुनदेत्यविजया संग्रामगाने।
 काभिः किन्नरीभिः॥ देवगाणविजगाणास्त्रीभिः। कर्धभूताभिः सनन्ताभिः। नीतनसतत्वध्याना
 त्॥ वेतददिनेनवचनिः निहादीराहसहितः। मुनजइवमृदगइव। कंदनेषुस्थात्। तर्हि
 ननुइतिसंवेचेने। पयुपनेमश्वनस्यसंगीतार्थसमग्रानां वि॥ कानत्। पधने। प्र
 नेनइत्युक्तमवति॥ ददितत्रयधनेकंदनेषुगुहासिमृदगवत्॥ मधुनातेनवचनेनैव

वति॥ न हि श्रीमहादेवसंगीतार्थः पुस्तिस्यात्॥ ६२॥ प्रा लेखादेनुपतटमनि क्रम्यनास्मान्विशो
 षा नृसंघारं नृगुपतिजशोवर्त्मजं कौवित्रं च॥ तेनोदीवीदिशमनुसने स्तिर्यगाद्यामशोभी श्या
 मः पादो वलिनिधमनाभ्युद्यतस्येव विष्णोः॥ ६३॥ प्रो मेघानेन पथा । उदीवीदिशं अनुसनेन
 नेन मार्गेण उत्तममार्गे ब्रज । कथं नृत्तस्त्वं॥ निर्धगाद्यामशोभी । निर्धग्विस्त्रेण शोभमानः । किं क
 त्वा । अति क्रम्य । अतिवात्यकान् । विदोकान् । तान् । दूर्यदिष्टान् । कस्य प्रा लेखादे हि भव
 तः । कथं उपतटे । उपसमीप इत्यर्थः । तेन पथाने कथं नृत्तम्॥ वर्त्म हंसघारं । मानसोत्कानां ना
 नृहंसानां न देववर्त्म । न केवलमेतत् । नृगुपतिजस्य देववर्त्म । न देवजघर्त्म कौवित्रं च । कि
 लपनयुना मेणावाणोः कौविद्यार्थेन स्पष्टेदः कृतः । अतश्चोत्प्रेजाने । पाद इव च नगा इव ।
 कथं नृत्तः । श्यामः श्यामः । कस्य विष्णोः । कथं नृत्तस्य । वलिनिधमना

भुव्यनस्य॥ बलिदानावसने॥ ६३॥ गत्वा वो ईदशमुखनुजोष्ठासितप्रस्थसंघेः कैलासस्थनिद
 रावनितादर्व्यागस्यातिथिस्थात्॥ २१ गोज्ञाजैः कुमुदविवरादैर्जावितत्यस्थितः रवीनाशीभूतप्र
 तिदिशामिव श्रवकस्याह हासः॥ ६४॥ स्याद्भवेः कस्य कथं भूतः प्रतिथिः कस्य कैलास
 स्य कथं भूतस्य निदरावनितादर्व्यागस्य निदरावनितादिवानिनीवनिताः कामिन्यास्त्रासीदर्व्या
 गा॥ नस्या किं कृत्वागत्यः कथं उद्भूतपुनरपि कथं भूतस्य दशमुखनुजोष्ठासितप्रस्थसंघेः
 दशमुखस्य रावाणस्य भुगादिउद्भूतासितासा नूनीसंघजोऽस्य नस्य शेष्ठी कित्वा रावाणो न
 कैलासउत्पाटितः॥ पुनरव व्यावृत्त्यधूनः बाहुवलतुलनी कुर्धताः नः कैलासः कुमु
 दविवरादैर्गोज्ञाजैः कुमुदवर ववलेः शिखरोन्नेतैः॥ रवी आकाशी वितत्यव्याप्यस्थितः॥
 अनश्वेत्प्रजाते॥ अह हासिद्वा कस्य श्रवकस्य महेश्वरस्य कथं भूतः नाशीभूतः॥

सोपान त्वंकुमुमणितटनोहाणायाग्रगामी॥ ६६॥ नत्रावरणकुलिशवलयेद्वृष्टनो जीर्णो नोर्धने व्यन्ति
 त्वी सुनन्दुवनयो जत्र चानी गृहीत्वा॥ तान्यो मो न स्रवजदिसरे चर्मलम्यस्य तस्य क्रीडालोलाः श्रवणाप
 नुधैर्गर्जितैर्नीवैर्यथाः॥ ६७॥ मोमेघा नत्र नस्यि न्यर्धते ने व्यन्ति काः। सुनन्दुवनयः। देवगाणाः। की।
 त्वी किं कृत्वा जत्र चानी गृहीत्वा। जत्र मुक्तनो जसीकरनिष्फदिमदिनी त्वी कर्तनत्र कैलासे। अवरण
 निरयजेन। कथं नूतनस्त्री। कुलिशवलयेद्वृष्टनो जीर्णो नो जम्॥ कुलिशेन वज्रोणा हीनकैलाशे प्रयाप
 लं कृतो। जो सौवलनः कंकणास्स्य उद्वृष्टन। संधर्षणी। तेन उ जीर्णो नो ज। येन। मो सरेव नाभ्यः सुनन्दुवनि
 भ्यः जदि। तेन वमो नो न स्यात्। नहिनाः नीवैर्यथाः। कैः गर्जितैः। स्तनितैः। कथं नूतनैः श्रवणापनुधैः।
 कर्णकैरैः। नूतनैः। किं नूतनैः क्रीडालोलाः। रेलववलाः। अतस्तवभावयेथाः॥ ६८॥ हे
 मी भोजप्रसविसलिलमानसस्याददानः कुर्यन्कामनागामुखपटप्रीतिमैनावनस्य॥ चुन्वन्वो नैः सलि
 लपृष्ठनैः कल्पवृक्षाधिकानि छाया निन्नस्फटिकविशदिनिर्विशालेन गेन्द॥ ६९॥ मोमेघानि

चिरोः प्रवेशकनिष्पसीति कस्तूरी। कौनगेन्द। कौनगने इतं कैलसमित्यर्थः॥ कथं भूतं पर्वतं। छां जाभिन्नः।
 फटि कविशब्द। छां जाभिन्नो स्फटिक सद्यश्चिरात् शुद्धस्फटिकविशब्द। उपनिजदेव विद्यते। तदेव कान्तस्फटिक।
 प्रतेन अतिशयेन। शुद्धा उक्ता। किं कुर्येत्। युन्वन्। कानिकल्पवृक्षांशुकानि। कल्पवृक्षपत्राणि। कैः।
 वानैः। कथं भूतैः। सलिलपृष्ठतैः। पानीयं विन्दुवर्णाशीलैः॥ किं कुर्यात्। आह्वानः। किं तत्। सा
 लिलपानीय। कस्यमानसस्य। कथं भूती। हेमानोऽप्रसवि। स्वर्नकमलजनकै। किं कुर्येत्। कुर्येत्
 कौजाण्मुख। पटुतीति। न्नाण्मुखं मुखे पटुत्वं॥ प्रीतिती कस्य प्रेतावतस्या हस्तिनः॥ इत्यादि स्यो
 गेषां निनिश्चयैः न्यस्य गंगा कूलान्मत्तं हस्वान् पुनः लङ्कां जास्यसे कामवतिन्॥ जावः
 काले वहति। सलिलो जातमुद्ये विमाने मुक्ताजालग्रथितमलकैः कामिनीवाभूत् इति॥
 ॥ ४॥ ६२॥ भो कामवतिन्॥ स्वैच्छा वतिन्। ननु शस्यसे। कः कर्त्ता त्वं। अपि तु शस्यसे॥ किं
 कृत्वा॥ हस्वा॥ कौप्रलाकी॥ कौनगरी॥ कीदृशीन्॥ न्यस्य गंगादुकूलं॥ अश्रुत गंगाय

टवस्त्राम्॥ काउसंगे॥ क्रोडे। कस्परास्य । के लासस्य कस्येव प्राण इव॥ यथा प्राण इव उर्य
 गे कविनं कामिनीमवलोच्यते। तथा प्रलकी। के लासस्यो र्गोदकसीति विवर्धः। य
 था प्रलकात्पः जुम्माकं काले वर्षा सुदुर्बुहति विसलिलोद्गारः। केः विमानैः। कर्षं भू
 तैः। उच्चैः। दीर्घ उच्चैर्नित्यर्थः॥ न केलमेतत्॥ जावहति। कश्चिन्नृन्द॥ मेघसमूहैक
 र्थं नृत्तं। मुक्तागालग्रथितमलकी। मल्लिकसमूहैः॥ वद्धकूटिलकेशी॥ कृत्वा वह
 ति॥ उच्चैर्धिमानैः॥ अर्चल्लिहैर्धिमानैः॥ ६०॥ विद्युत्तन्तु ललितवनिताः सेन्द्रवार्यस
 वित्राः संगीताद्यप्रहतमुनगास्निग्धगंभीरघोषाः॥ अन्तस्तोर्धमणिमूलाभुवस्तुगमभ्र
 लिहाग्राः प्रासादास्तीनु लजितुमलज्वने सैर्विशेषैः॥ ७०॥ भामेघाजस्योन्न

गर्जनी॥ प्रासादाद्वलगतहाः॥ त्वीनुलजिनुमनोशाः। जावनिनाः कामिन्यास्ताम्रिः सहिताः।
 पुनरपि त्वीकथंभूतनी। सेन्द्रवापी। सहइन्दुचनुषावर्त्तनइतिसेन्द्रवापस्त्री। नेवकथंभूतनाः। सवि
 त्रासहवित्रशालानिविभर्त्तइति सवित्राः॥ पुनरपि त्वीकथंभूतनी॥ त्वीअन्तस्तोली। अन्त
 मचेतोयेपानीर्ज्जस्य। अन्तस्तोली॥ वेनकिंविशिष्टाः मणिमयद्रुवः। मणिवद्रु
 मयः॥ पुनरपि कथंभूतनी। त्वीगुडु। वेनकिंभूतनाः अत्रलिहाग्रः। आकाशस्पर्शिशि
 व्यनाः॥ इदृशप्रसादास्त्रैस्त्रैर्विशेषैर्वैजयन्तम्॥ ७१॥ आनन्दोत्थननसलिलं
 वनान्येनिमित्तेनान्यस्तापः कुसुमशक्रादित्यसंयोगसाध्या॥ नाप्यन्यत्रप्राप्तफल
 लहादिप्रयोगोपपत्तिर्विशेषशानी नवखलुवदोद्यौवनादन्यदस्ति॥ ७२॥ ज

कर

33

३३

अक्षस्यान्गगर्भा नखनसलिलं॥ आनन्दोत्थमेवा नैत्रवानि। अर्नदस्येव। नान्यैर्निमित्तेः॥
 एतेनस्नेहाश्रुतिविहायकोपिननुदति॥ नकेवलमेतत्। नविद्यते। कासो। नपेंलापः॥ अ
 न्यः। कस्मान्। कुसुमरागगा। कंदर्पात्। नदेवइत्यसंयोगस। घात्॥ वाञ्छितवाति। साधनान्। सो
 पितपोवाञ्छति। संभोगान्। नाशयति। नकेवलमेतत्॥ नविद्यतेकासो। विप्रयोगोपपत्तिः। अन्यत्रा
 पि॥ कस्मान्। प्राणजकलहात्। स्नेहकलहात्। अन्यत्रविजोगोनविद्यते। नकेवलमेतत्॥ विनेया
 नाजनाती। वजः। जौवनादन्यनास्ति॥ ७१॥ हस्तेलीलाकुमलमलकं। बालकंदानुविद्धिनीता
 नोद्वप्रशवनजसापीडुनामननशीः। सूडापाशेनवकुनवर्कयात्रुकोशिनीजसीमन्नेवत्व
 दुपगमग्रीवत्रनीयैवदूनी॥ ७२॥ अक्षी नगर्भा। वदूनीकामिनीनीलीलाकुमलविद्य
 ने। कीहस्ते। नकेवलमेतत्। अलकविद्यतेकुटिलकेशमस्ति। कर्णनेती। बालकंदानुविद्धि। नपीने। कुदपुष्पेग्रथिनी। नकेवल

मेतन्निविधेनकाअनन। श्रीः मुखफान्तिः फर्थभूता। नीता। कीपीडती। फेनलोभप्रसवजसा। लोभप्रुथोनेपुता। नफेवलमेतन्
 विधेननवफन। फेनूतनफरुपुआपुथी। फस्मिद्विडापाशे। फेरापाशे। नफेवलमेतन्। विधेनकित्तशे। शनीपी फर्थभूता।
 तानुमतोशे। फस्मिद्वि। फेरापाशे। फेवलमेतन्। विधेनफेनी। फेदेवी। फर्थभूते। वेडुपागमजे। वेडागमनेनप्रभूतमित्यर्थः।
 कश्चीमन्ने। फेरापाशे। सिद्धस्थाने॥ १२॥ मसीयज्ज। शितम। गिमजा। त्यन्त्यहमस्थला। निज्यतिश्वा। माकुसुमनविना।
 न्युत्तमसु। सहाजा। ॥ असेवन्तेमधुरतिफलं फलपुटनप्रसूते। चरुमीनद्येनिषुशनफेः प्रुथोनेपुता। फेनलोभप्रसवजसा॥ १३॥
 जसी। पुनिअसेवन्ते। फेनूतः। कित्तन्मन्नामेधी। फर्थभूतेगतिफलं। फेपुआहलेषु। उक्तेषु। फर्थभूतेषु। चदीम
 शानुफनेषु। फर्थभूतानफेमशनैःशनैः। मेदेमदेकर्थभूते। फलपुटनप्रसूते। फर्थभूतान्ते। उन्नमसु। सहायाः। शेष
 फामिती। सहायाः। फेकृत्वा। आगत्य। फामिहमस्थलानि। यवलगृह्णति। फर्थभूतानि। शितम। गिमजा। नि
 शेषमणिमजानि। पुनरपि फर्थभूतानि। ल्योनिषा। माकुसुमनविना। नि। माणीनी। ल्योनिषा। माकुसुमनविना।

॥७२॥ मीमांसिकाः शिथिलशिथिलैः शेषवसानाममुद्रिः मीमांसिका मणितदुहोद्यपावानितोऽष्टाः अन्येष्टा
 फनफसिफतामुद्रिनिनेपगूठेः। श्रीडनेमणिमिरमनप्रथितादेवफन्याः॥७४॥ यत्रफस्योनगनीक्रीडने।
 काः देवफान्याः देवकुमानिकाः फयैन्तुताअमरप्राणिताः देवदुवाविता। फः सुक्रीडने। मणिनिशफयैन्तुतेः। अन्ये
 येः अन्येषणपुत्रैः। फयैन्तुतेः फनफसिफतामुद्रिनिनेपविजेयः। मेलनेनेनगूठेः। अलिनिनेतेः। फ
 यैन्तुताः। फन्याः मानफैः। ममुद्रिः। वासुमिः। फयैन्तुतेः। शलिलशिथिलैः। फन्याः मीमांसिकाः शनीमशीत
 पुनः फयैन्तुताः वाणिमोऽष्टाः वाणिमोऽष्टाः घनोदानीनेवानितोऽष्टाः। फन्याः मीमांसिकाः शनीमशीत
 फयैन्तुतानी। अनुतदुहो। तटेनटेनतिआनुहनीतिअनुतदुहः नेप्पी॥७४॥ नीवीयेधो सुसित
 शिथिलैयत्रमजागताती। मीमांसिकाः निनृतफनेप्यामिपसुमिनेषु। अयिर्गुगानमिमुदेवमपि

॥ जौमी ॥

॥ ७४ ॥

नाथनत्तपदीपौ श्रीमूढाद्येनवनिविफलत्रेनिनायूषासुसिः॥७५॥पञ्चमस्योपनिषव नि कासोयूषासुसिः॥का
 सोपनोगाणो। फर्थेनूतात्रवतिविफलत्रेनिनाजवति। निःफलात्रेणानयति। मतः फर्थेनूतानोयातसी श्री
 मूढानी। नपसापयत्रराणो। किं कदा। प्राप्य। फानक्षदीपो। नत्तमदाः प्रदीपाः नत्तपदीपाः। फर्थेनूता
 न्। अर्थिहृगान्। दीप्ताउद्यमान्। फर्थेअनिमुरवेसमीपमेव। फेष्टुसत्तु। आजिपत्तु। फेष्टु। विमेषुवन्तम्
 षु। फर्थेनूतेषु। सुकामत्वाद्। अनिन्दतेषु। फेपसत्तितेषु। फेनोमैपदकद्दी। फस्माद्। प्रमदेष्योवशाद्। फर्थेनू
 तेन्दोमीनीवीविधोषुसितसिथिलीनीयोः फष्टिदेशस्याः। वैवः। कुद्वर्धे। कान्मादुषुसितेनरुसिथिल
 स्थानयत्तिने॥७५॥ गत्पुकेपादलफपतिनेः नृत्रमादानपुष्ट्यैः पत्रकेदेः फनफफमलैः फष्टिविष्ट
 सिमिखा। तुक्ताजसलेनफमलनजे रिद्धन्तस्ते शरुनेत्रुने शोभाशौचविदुदनेसुच्यतेफामि

लङ्गन ५ पविमले

35
34

नीनो॥७६॥सूत्यते।शाप्यते।फःमार्गैः।नैःशः।निशादी।अपेनैःशः।अप्यया।निशादी।नवनैःशः।कासी।फामि
नीनी।प्रिनवा।सैगसुनीनामित्यर्थः।कठुदने।फस्यसवितुः।श्रीशूने।प्रथममन्त्रावता।मीदान।बुधे।शाप्यते॥
फथैःनूतैः।म्यः।अलफपतेः।कुटिलफरे।म्यः।पतिते।स्तस्यात्कगत्युर्कपावागसु।कठुव।गतीनी।सुप्यात।न
केवले।दान।बुधे।पत्रे।द्वे।श्वसूयते।नकेवले।मत्रे।द्वे।फनफफमले।श्वसूयते।द्वि।फमले।श्वसूयते।कथैःनूतैः।कथैः
विश्रीपिनिश्वा।फणोवत्यो।विशैसितुरी।लीमस्यते।नकेवले।हाने।श्वसूयते।हाने।श्वसूयते।कथैःनूतैः।कथैः
निगुणे।कथैःनूतैः।मुक्कलालैः।मौ।क्रिफसमूहः।कथैःनूतैः।घनफलशले।घनफलश।म्यादी।हानेः॥७७॥
नेत्रानीताः।सनतगतिना।महिमा।जाग्रधुमीनाले।ख्यानी।ध्वजतफणिफा।दोषभुत्या।असद्यः।सैफास्युद्य
इवइवतलमुक्कलालैः।धूमो।ज्ञानानुधतिनिधुना।जर्जरा।निष्पन्ननि॥७८॥मत्रमस्य

पुनिप्यनन्ताके जलमुदीमे द्याः। कथं नूतनस्य दृशा। त्वसमानाः। कथं नूतननिष्पतन्ति। नृज्जनाः। तिरुये नूतने धूमः
 नुफोनाः इत्यर्थः। कैः निविप्यन्ति। तलैः गवान् कैः। कथं नूतनजलमुदः। धूमो ह्यननुकृतिनिष्पत्ता। धूमस्य धूमः
 धूमो ह्यननुकृतिः। यद्यननुकृतिः। धूमो ह्यननुकृतिः। तस्मादृशाः। यथा धूमः। पालेन च नूतनवत्। कथं नूतनया
 इति। अतस्तेन नूतने। धी कस्य स्याद्वत्। अपरेपि तः। फस्विन्यनग। एव वेशी फरेति। शरीकिनो नूतनानुकृतिः
 किं कृत्वा। उन्माद्यकिं जलक। एफिफोर्षी ध्वफीर्षी मदे। श्रौतली घतली सफलीफाः। शीफराः। खजलपः
 ताम्सीध्वणी घतलफा। एफाद्वणी केपी। अलोख्यानी। वित्रशालाती। कथं सध्वस्य नूतना देवा। कथं नूतनमध्व
 नितफेननेत्रावाधुमुताः। कथं नूतनेन। पतनगतिना। अनवनतगमनेन फाः। मदिमानाः। ग्रभूमिदध्याः। अ
 लफायाः। विमानाग्रभूमि। मदिमानाग्रभूमि ॥११॥ मत्रश्रीणी प्रियतममुजालिगतो ध्वसितानौ मे मत्ता नि।

सुननजनितीतेतुजा लेवनेवा। चत्सेनोवापगमविशदेः। प्रेनिताविद्रपादेः। यो लुपेत फललवसी दिनवेद्रका
 न्नी॥१८॥ मर्यादुनीव्यालुपन्नि। स्फोटनिकिरेद्रफातः। वेद्रफान्नामणमः। फीअगा लानिशनीराहस्ये। फीप्र
 ती। सुननजनिती। सुननात्पन्नी। कासीप्रीणी। प्रियतमसुजा। लिगितो घ्रासितानी। प्रियतमस्यवत्तलयेत्तुजा
 वाहनाभ्यामा। लिगितेतेतु घ्रासितो। प्रियतमवहुयोअ। लिगितेत घ्रासिते। तसो प्रियतमसुजा। लिगितो घ्रा
 सितानी। फर्थमूताः। वेद्रफान्ना। तीतुजा तावलेवा। सुवनेतुना। गवान्नालेविताः। तेचयेद्रादयेः पानीय
 तन्यान्नि। अनः सुननज्ञानितेप्रीस्फोटनिकि। फर्थमूता फललवसी दिनः प्रवृत्तजलशी फलान्
 नानेताः। फर्थमूताः प्रेनिताः। कैः वेकि निगेश। फर्थमूतः वत्सेनोवापगमविशदेः वदीना वीसेने
 हास्पअपगतः तेनविशदेः निर्मलेः॥१८॥ अन्नीणातीनेयननिधजः प्रत्यहिनक्तफेतेतुजायदिद्विजपति

कस्यः किन्नरैर्देवसार्धं विभ्राज्जख्यविपुधवणितावानसुरव्यासहजाः। वद्धापानैरहितुपवने कामितो निविशानि
 ॥७८॥ वनप्रसोतुनिविशन्निफेकामिनः। किं निविशन्निउपवने उद्यति। वेच्राज्जख्यविभ्राज्जनामानौ। कथं वै हिवाम्
 कथं नृती वद्धापानैवद्धे। अपानत्रातद्धापाने। कथं नृताः। विपुधवनिता। वानसुरव्यासहजाः। विपुधानिनिताः।
 फनो घ्रासी वानसमूहः प्रमथ्यदुरव्यासास्वसहजाः। विष्पीते पुनर्मद्रीसहजाः। पुनरपि कथं नृताः। अग्नीणाननेपत्ता
 निधामः अग्नीणासीपूषाः। अक्षमौ धेवने सुनिधयो येषां तथा। धेयू र्णिगहनिधामः। कथं सद्धिः। फेः किन्नरैः सह। कथं
 भूतेरक्रकैः। किं कर्चद्विः। गायद्विः। कितव्यं धनपतिमसः। कुवेरकसः। कथं प्रतपति। दिनैर्दिने प्रति ॥७९॥ त्वामा
 देवधनपति सर्यं वनप्रसपादसेती। द्वाजश्वापिनवहृतिमजामन्त्रथः पद्मरसौ। सन्नृमैगग्रहितमनेः कामले नृदमा
 द्येः प्रस्यारो नाश्वतुरवणितामेव वसिष्ठः ॥८०॥ वनप्रसोतुनवहृति। तदवाति। फेः सौमन्त्रथः फेः र्व्यः। विराप
 यन्तुः। कथं नृती। पद्मरसौ पद्मदानीश्वाविद्यते वसिष्ठः। यन्तुः। विनत्रा। किं रुचामत्रा शत्या। फेः देवदेवै।

४ सा १

३७

धनपति सुखे कुवेर मित्रे कार्य नृते । वसने कथं नृते । वृत्तलेण । फसि नृते । फिल पूर्व महादेवेन फामो दग्धः ।
 ततो नृते । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः ।
 येनो वा । दग्धः । विलसः । फथे नृते । अमोघः । फफलो फमल नृते । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः ।
 नेः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः ।
 फिसल देवैर् नृते । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः ।
 ले फल्य हन्तः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः ।
 मुः । दग्धः । फथे नृते । विनाम देश दग्धः । विलासा देव नृते । सधमेव दोषे । अलवा मीडल फामिनी नी । नृते ।
 प्रसवतः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः । फामो दग्धः ।

के को के मवन शिखिनो नित्यनाम कला पानित्य ज्योत्स्ना प्रतिरुत तमो दृष्टि नम्याः प्रदोषाः ॥ ८२ ॥ मवन सुखी
 मुनि पादपाद विघने कथं नूना आकूल झमर मुख ॥ ४१ ॥ असमेत तो न विन कृत्वा निद्रम न सुख ॥ ४२ ॥ मो
 मोनः पुनः कथं नूना ॥ नित्य पुण्यापदा पुच्छिताः ॥ न केवलं पादपादः न तिन्य श्वे विघने ॥ पद्मि एष स्वसन्निधौ
 कथं नूना ॥ नित्य पुण्यापदा पुच्छिताः ॥ कदा विद पितृष्वाना देन देना धि ॥ तत्र पुनः कथं नूना ॥ हि स्यै एत वि
 त न सना ॥ हि सा शैली हि सपी ॥ नित्य न चितानमानम ॥ शी न स्यै ॥ हि शैली न चित न सना ॥ ता एव नित्य पु
 थान केवलं तलित्यः ॥ मवन सिखिनो विघने गुरु क्रीडाम दूना ॥ सुनि कथं नूता ॥ के को के के के कामि मे
 पुनचाणी नि ॥ उक्ते हिताः के को के के ॥ सदा द्युति सहिताः ॥ पुनः की दश ॥ नित्यनाम कला पानित्य नाम चिता
 देवी नित्यतः कला पादो धीतेन धा ॥ नित्यनाम कला पा ॥ नित्य दानि पुन धे हा ॥ न केवलं नवन शिखिनः

३८

प्रदोषश्चपत्तिरजनीसुखानिवाकथंभूनाः।नित्यद्वयोच्चाप्रतिरुत्तनमोदन्निनम्पाः।नित्यप्योच्चाप्रतिरुत्तनमो
 दन्निर्देष्टीतेतथातेननम्पाः।नमणीयाः॥८२॥तत्रागानिधनुपतिगृहादुत्तरेणस्यदीर्घेद्वालन्त्येष्टुनपतिधनु
 श्वात्रुणातोनासना।तस्योपान्तेकनफननमःकान्नदोवर्द्धितोमेरुस्यप्राप्यःस्रवफनमितोवाल्मीकानदन्तः॥८३॥
 तत्रनस्योनागर्वाअस्तिविद्यते।किंनत्राआगारेगृही।किमपानप्रादीर्घे।अप्राकीर्णफनउत्तरेण।फस्योत्तुनप
 तिगृहात्राकुवेनप्रयादात्र।कथंभूती।लज्जयातल्यणीदी।कस्मात्राद्वरात्रफननोत्तरेण।फथिभूतेन।धुनपतिध
 नुश्वात्रुणासुना।णीदेवानी।पतिःइन्द्रःधुनपतिः।तस्यधनुः।तदावात्रुवनोर्ध्वेधुनपतिधनुश्वात्रुतेनी।
 नानाएस्पउपान्तेवाल्मीकानदन्ते।ब्रूतनोदेवतत्रनास्ति।कथंभूतधवर्द्धितफदाफान्नामाना।नोअप
 कस्यमेमम।धुननपिकथंभूतः।रुद्रप्राप्यरुद्राभ्योप्राप्य।अथवारुद्राः४प्राप्य।धुननपिकथंभूतः॥

न फल फलितः। अथैवै पुथ्य गेधे नमिः। अतस्वोत्प्रे कते कत फलान वा इव। कृत्ति मपुत्र इव॥ ८३॥ वापीर
सिन्न न फल शिला वक्षसो। पान मार्गो है मैश्च न्ना वि फल फल ले सिग्ध वै उर्मि ना लेः। वस्या भो दे कत पयन न
मान सै सै निह सैन ध्या स्य नि व्या पशु व गत द्वा मपि त्रै जै साः॥ ८४॥ अस्त्रि फे सो वापी। गृह दी धि फा। क।
सिन्न। गृह फे यै सप्त सप्त येन कथं नूना सन फल शिला वक्षसो पान मार्गो। फये नूना पुन पि धन्ना। आ हादिता।
कैः विक्रय फल लेः। वि फलित कि न लैः। फये नूनेः है मैः। यो वर्षे फये नूने सिग्ध वै उर्मि ना लेः। सिग्धो साम
नो वसो वै उर्मिः। अस्त्रि ध्वा वै उर्मि स्रद्ध न्ना लानियेना नितैः। वस्या वा प्य भो दे पानी येन ध्या स्य नि। न से वने।
फे हिसाः कि मा तस्य फये नूने। स निह सै। नि फल मपि मान स्य अवशा ये। वापी से वने। फये नूना हिसा। कत
वसन नः। कत वसन वै स्रद्ध कत वसन नः। न मणी य आ हन पू धि वा नू फि कृत्वा। त्रै जै द ध्या। फे व मपि

३१
३२
दद्यात्पुण्यं शुभं न विष्णुना। एतेन मोघो दमेपि मानसं श्रवणं च तत्रैव वसन्ति। फिल आभा उहपाः। अन्य
वसन्तो वनेभ्यो मानसं नान्ति॥ ८४॥ तस्याग्निनेति त्रिविंशतिशतः पेशलैर्निद्रनीलैः। क्रीडाशैलः फनफफ दलीवे
द्यनः त्रेन्नाणीमः॥ मङ्गलिन्याः ४ प्रिय इति सरवेचनयोः। फातनेण त्रेन्ना पान्त्तु फनिततडिते त्वीतमेव कानामि।
॥ ८५॥ तस्याः वाप्यास्तीति। क्रीडाशैलोमि। फथैभूतः। मिर्विर्नशि। यिकः। फैः इन्द्रनीलैः। फथैभूतैः। पेशलैः। फ
थैभूतः फनफफले दलीवे सन त्रेन्नाणीमः। फणफफ दलीवे द्यनैतेन त्रेन्नाणीमः। नो सरवेम डेहिन्पाः। म
म फामिन्याः स क्रीडाशैलः प्रिय इति। अहमेय क्रीडाशैलैः सनामि फिलत्वा। त्रेन्ना दद्यात् फ। धी। फेनरे
तस्या विलेन फथैभूतेन। फातनेण वफिनेन फथैभूते त्वीउपा न्त्तु फनिततडिते। समीपे विद्युद्विलसिते॥ ८५॥
नकाशो फश्चल फिसलजः फमेशन सत्र फातः प्रन्नायनौ। फुरप फरवो म्माथवी म्माथपस्या॥ एतत्स र

सवसहमदावामपादनि लायी कान्त्यन्यो वदनमदिनी दोहवेष्ट पनास्या ॥ ५६ ॥ प्रोस
 खेमहेहि विचिन्ने । कोसौ नक्काशोकः । नक्काश्यासो अशोकखेति । नक्काशोकः अशोकवृक्षः
 कथं नूनः । वलकिसलजः । वीरपल्लवः । न केवलं नक्काशोकः । केसननागकेसयः । कथं नूनः ।
 कान्तः । मनोहः । नोवकथं नूनो । प्रत्यासन्नो निकटो । कस्यमाववी मंडपस्य । वनी मंडप
 यं नूनस्य । कुनवकवृते । कुनवकवाटिकाभिः । गृहीतस्य प्रकः नक्काश्याशोकः । नवसख्याः ।
 वामपादनि लायी कथं नूनो । फिलनक्काश्याशोकसद्विकसति । वहा पुत्रमनमि फलान्न पुत्रालाभ
 पादनाडितः । सनु उडुव ज्ञानन सहा । अन्यश्च नागफुल्लम फलान्ति वीरति । को वदनमदिनी । केन दोह
 शुकनना फलस्य । अस्य हा वृक्षा नागी ॥ ५७ ॥ तन्मध्यवृष्टि फलफला फलीयनी वासुपति मूल पखा मणिपि
 नानि प्राग् वेश प्रकाशः । तालैः सिद्धल नूनो नो नितः । कान्त्याम वामध्यानादि वस विगमनी लफ

ठः सुहृदः ॥ ७७ ॥ तन्मये वा ॥ तयो नक्ता शोक भाग केश नयो र्मये वास या छि विद्यते । श्री डाम दून वास
 स्थान योग्या य छि न लि कथं चूता ॥ कां चनी सो वणा । पुन न पि कथं चूता स्फटिक फल का स्फटिक म
 न फल हिका । कथं चूता । वद्ध जल हिला । कैः मणि मिः । कथं चूतैः । अनति प्रौढ वं श प्रकाशैः न विद्यते ।
 अनति प्रौढः । अशिख वं श प्रकाशो येषां नेतौ । नाना मणि नि नित्यर्थः । सा वास य छिः नया । अथ्या
 स्ते अथि क त्पु स्य पि ति । को सो नील कंठः । क्व दिव स विग मे सी ध्या ना । इत्यर्थः । कमी नील कंठः यो
 सुष्मा कं सुहृद वती मित्री । कथं चूतः । नर्तितः । कदा कान्त या । कामिन्याः । कस्य मे मम कैः ता
 लैः कथं चूतैः शिज हल य सुन नगैः शङ्ख मय कं का । तन्मे मनो हनैः ॥ ७७ ॥ एभिः साधो र्मन
 सि निहितै र्ज जे ए हर्न ऊ दे थाः दाने पान्ते लिखि तव पुष्पो शेष पद्मो बह दृष्ट्या । जाम छा जं भ

वनमधुनामद्वियोगेननूनसूर्यापाएनखलुकमलंघुष्यतिस्था।मनिछा॥८८॥नोसावोलज्जदे
 धाः।जास्पसि।ह्रज्जणेः।एभिः।वृद्धोदिष्टैः।कथंनृतैः।निहितैः।कमनसि।धृतैः।नित्यैः।नकेव
 लमेतैः।दृष्ट्या।यकिं।कृष्णा।दृष्ट्या।कोशंरवपद्मो॥कथंनृतैः।लिपितवपुष्यैः।उल्लिखितशरीरि।
 कद्वानोपान्ते।दानसमूहोअधुनाय।इदानीज्जवर्तं।मज्जहन्।जामछाजंविद्यते।सच्छाजंनहिकिं
 मलिनमस्ति।केनमद्वियोगेन।ममविनहेनकथंनृतंनिश्चितं।युक्तोअमर्थः।नपुष्यतिनदृष्टिंनयति।
 किंतु॥कमलैः।खल्वितिनिश्चयेन।अभिष्यशोनी।स्वाखकाजाम्।कसूर्यापाजे।सूर्यविना।सूर्य
 मतनृण॥अतः।जामछाजंविद्यते॥८९॥गत्वासद्यः।कननृतनुतीरी।द्वसंतापहेतोः।क्रीडाशैलेप्रथ
 मकथितेनस्पृशानोनिषेणः॥अहंस्वतर्तवनपतितीकतुमल्याल्पज्जासंख्यद्योतालीविलसितनि
 भाविद्युदुन्मपदृष्टिं॥९०॥हेसखे।अहंसि।योग्योभवसि।कां।किंकर्तुं।कर्तुंविद्युदुन्मेमदृष्टिंवि

यं भूता शिष्यन दशनादा डिमी वीजसदृश दत्ताः। पुनरपि कथं भूताः पक्व विंवाधनो ह्यी। पक्वा
 ये सो विंवाधनो ह्यी। तद्वत् अथ नो डै ह्यो। यस्याः सा। पुनरपि कथं भूताः। ज्ञाता मथ्ये। सिंह मथ्ये। पु
 नरपि कथं भूताः य किं तह निणी प्रे ल नास्तत्र मृगी नेत्रा। पुनरपि कथं भूता। निन्न नाभिः पुनरपि कथं
 भूता। अलसगमना। कस्मात्। सोणी नाना। कदि नाना। पुनरपि कथं भूता। शोक नम्रा। किं विनम
 भूता। कात्प्रांति नाना। अधश्चेत्ते जतो वा। उर्ध्वं च नम्रश्च। निवा क्युवतीति पिष्वने अने को
 म कामिनी मथ्ये। ८५। ती जानी जाप निमित्त कथं ज। वनं ते द्विती दर्शने भूतमपि सह वने च कवाकी मि
 वै की। गाढो कंठो गुडुदिवसे श्रेष्ठु गच्छ सुवाला। ज्ञाता मन्ये शि शि नमथेता पश्चिनी वान्पु ह्ये। ८६।
 नो सखे। वाला प्राज्ञा दा जासी जा कथं भूता पनिमित्त कथा वै नागप हृत त्यात्र। यनवाणी हती हते।

मयि सहजेन कामिवचनवाकीमिव। एकां केवली। यथा वाकीमिव। पुनरपि कथं नृत्तं। गाढे कैठी।
 ठउरै गीके सुगच्छ सुदिवसेषु। कथं नृत्तेषु। गुडुगुदी ध्वेषु। अथवा पद्मिनीमिव। अन्यत्र पीमन्ये।
 कथं नृत्तं। शिशिनमधितं। वाशद्वयार्थे। यथा नुषान प्रतिहिता। पद्मिनी अन्यत्र पातवति। युग्मे॥
 नृत्तं तस्याः प्रवल उदितो धूनुने त्रिज्याया निश्वासाना शिशिनत जातिन वर्णाधनेौध्वम्॥ हस्ते
 नृत्तं चुरवमसकली वृत्तिले वालकवादिन्दो दैर्न्यं त्वदनुसनणा क्लिप्तकांते विनर्ति॥ २॥ शोभेयत
 शोभेयत मम प्रियायाः चुरव इदो दैर्न्यं विनर्ति। रीडमसः दीनती दधाति। कथं नृत्तस्य। इन्दोः वदनुसनणा
 क्लिप्तकांते। वदनुवलोकनेन मलिनी नृत्तस्य। कसमात्र। अलसवृत्तले वालकवात्र। असं शृणोदि जात्र
 कथं नृत्तं। प्रवल उदितो धूनुने त्रिज्याया निश्वासाना शिशिनत जातिन वर्णाधनेौध्वम्॥ हस्ते
 कथा शिशिनतवा। केवा निश्वासाना। शोक च वात्र। कथा नुसुनवणेन मलिनी नृत्तलग्नानादिषु

ननपिकथं नूतं। हस्तं न्यस्तं सूक्ष्मं किल प्रिमाजाः। मुखं चंद्रविं वा दधिकतां स्थिता। निष्कलं कलाश। इदानीं
चंद्रविं वरं॥ यतं॥ ७२॥ आलोके ते निषतनिष्ठनासावलिब्ध। कुलावामसादृश्यं विनहतनुवाभावगम्य लिख
ती। पृच्छन्ती वामधुनवयनी। सामिकां धजनास्यां कश्चिद्भर्तुः स्मनसि नसिके त्वंहितस्य प्रिदेति॥ ७३॥ सोम
प्रिमाः। ते तव अवलोके। त्वदीप्सु॥ दर्शने। हनद्वर्त्तवलिदानं दत्तममागमनस्य वार्त्ता प्रमानं कृत्वा पृच्छ
ती। किं कुर्वती सा लिखती। किं विहृततनुता। चार्वांगम्य। किं मसादृश्यं। यादृशो हं। ननु स्तादृशो। सेव
वर्त्तते। न केवलं लिखिती। पृच्छन्ती वा। को सानि को। पृच्छन्ती वा। फां सानी न को। फादृशी। मधु। ववनी। अमृतमपि लो।
उन्नपिकथं नूतं नैवेजन्म्यं॥ किं पृच्छती। फस्विश्रुति को फलामन्वनेने हि प्रिदे सानि फेन हे० सारसी हि। प्रस्ते
तथै फलमपि। इति सारणा धो नो भातु नो प्रमो ग फ म्पे गि प्य ह्यी नमति। पतन्ममपितस्य प्रिमा। अतो हनेन हे० म
नसि॥ ७४॥ उद्योगे वामलिन वसुने सोम्य विजिण्य वीणा मफोत्री के विनविन पदगे महता। तु फामौ। तैत्री मादौ

नवनशलिलैः सारपि द्वाफये विभूना नूनमनमपि धर्तुः सुखेना विस्मान्ती ॥ ४५ ॥ किं कुरु च नीत्या ॥ उज्जानु फामा ॥
गाभी फलु मिश्रनी किं गये ॥ मज्जा वीफा मकुल विहिते ॥ वेशवी निमिषे तथैः ॥ कीर्त्या ॥ विरचित पदं विन
पदमात शुक्तिगम फादि ॥ सहिते ॥ किं कुरु ॥ निजिषा ॥ फी ॥ वीणा सप्ततैत्री ॥ कुरु ॥ कोटी ॥ कीर्त्या ॥ मलिन व
ने ॥ मिलिनी नूनी वीवरी ॥ फी ॥ नूनी वीणी ॥ आद्री नूनी ॥ फी ॥ नवनशलिलैः नेत्रे नवानि निः ॥ नूनो नूनो पुनः
उन्नपि फये नूने विमरुता फये नसानि च ॥ च दित्या मे सो ॥ मध्वमपि धर्तुः सुखेना विस्मान्ती ॥ एतेन अति
शय विरह कल्या फयेने ॥ ४६ ॥ शिषान्मसाच्चिर रुदिव सो ॥ स्थापित स्या वधे घा ॥ विनस्पन्ती नु विगणन नादेरु
ली सुकृदुधैः ॥ उद्ये पाह पन निरुन निमसा ॥ एतन्नी ॥ प्रायेण तेन मण विरुने ॥ श्वेगणानी पि नो दाः ॥ ४७ ॥
फी ॥ कृत्या ॥ विनस्पति ॥ फात ॥ मासादा ॥ शेषादा ॥ फति पन स ॥ खोपे ताना ॥ यतुन ॥ नुनी मादा ॥ फस्य अयवे ॥
निरुदिव सदा ॥ पितस्या विरुदिना दानम्य नूधतस्य ॥ फैः ॥ देह ॥ नीपु ॥ पुष्टा ॥ फना गणनमा ॥ कुरु वि

पृथिवी॥ न फेयले निजिपन्त्री॥ अश्वा रमन्त्री॥ कपनिहितानी मे हृदये विनितनति पूर्वसौर्ष्ये॥ अथ वा उर्योगे प्रायो वा हृत्पेन
 फी अंगनी कामिनी नीरने विनोदः श्रीऽमोस्य वाच वन्ति॥ न मणर्वि न हृष्टु व द्रविपोगे शुद्ध नि विज्ञानित वन्ति॥ अथ क्रीड
 कुलवर्क॥ ८५॥ स व्यापाना महजिब नवा पड्ये म द्विपोगाः शीफे नात्रो गुनुतन शुरी निर्विनो दी सु रवीते॥ मयै रैसैः सुरवा
 तुमले पश्यसा धी निशेवेता मुन्नि द्रो मयै रैसैः वनपुनै याता वनशुः॥ ८६॥ ने स रेवे पी डे मे थ फो सै म द्विपोगाः फो स रै
 फो सै नो व दी पत्रा रूजा मो अह नि वा सु नो तया नि पी डे थ वनः तो फो पी नूती स व्यापानी स व्यापान्त्वात् अह वा सु ने तया॥
 वाधौ न फ निष्पति॥ वधानात्रो इति इत्यथे केशनात्रो गुनुतन शुरी ती पी डे विष्पति॥ वनः॥ फी दशी॥ निर्विनो दी॥ मो नी नूती॥
 अनर वनात्रो॥ प्रु पु नै न दिष्पति॥ ८७॥ नो मित्रे इ दशी नो पशम स्यै देशः मम वि द्वा फथै॥ ती सु रव विरु अले स म नी न वन्ति॥
 कनिशीथे॥ अह नात्रो॥ कपी नूते उन्नि द्रो गत नि द्रो॥ त्वय फो पी नूत॥ अवनि श वन स पु नू या ता वन नू थः अप नि गु प ना आ
 स नो नि फो ज वा ता वना ग वा ज स मि नू नि वा ती ति अवनि श वना पु नू वा ता वन नू ती ती निशीथे सु रव विरु स मथै॥ न कपी ति॥ ८८॥

आधिनामो विरहशयने यन्निष्पन्नैकपाशं द्वावीमूले तनु निपफुला मात्रशेषा हिमसो ॥ नीनानत्रिः कृणामपिगदा
 किमिच्छते दोता मेव श्रेष्ठः विरहशयनेन शुभिमोपपत्नी ॥ ८१ ॥ नो सखे । तौ त्राहजानी । द्वाहजनीति । फर्षे नूतनी । अधिनाम
 मानवी व्यर्था । कशी । पुनः फर्षे नूतनी । सि निष्पाणे फपाश्वरी । एफे देसुत्तरी । कविरुनशयने विरहालापी । अनखो त्रेनूतनी
 तनुनिवा । कस्य हि मीशोः यत्र सा कद्रावीमूले । त्रावीदिशि फर्षे नूतनी फलामात्रावशेषा । मनात्रिः कृणामपिगदा मवाध
 तदानीना कैः इच्छानतेः । इच्छानतिसोप्ये । तामेयना त्रिंशुषु शुभिमोपपत्नी । फर्षे नूतनी विरहमनी विदो गगनुन
 ॥ ८२ ॥ निश्वासेना धनफिशलन के सिना विलिपन्ती शुद्धज्ञाना तनुषु फमले नूनमागोऽलं वि । मस्य योगः फयमा
 वो नूतनी नीपविप्रः मा फ्राज्जनीतवन शलिलेत्पी । इतुहावफा शी ॥ ८३ ॥ फिकुर्ध्वली । ती प्रजसि । विनिपन्ती । फिअ
 फि फलिले कैरी । फेन निश्वासेन । फर्षे नूतनेन । अधनफिशलन के सिना । फिशलनपत्र । शुफमानी । अधनपत्न्यपह्ने
 फानिणा । फर्षे नूतनी अलफे फेरापह्ने । वातुडर्षे फर्षे शी । फसात्र । शुद्धज्ञानी । पुनरपि फर्षे नूतनी हवीं नै । पुनः फर्षे

तै। आर्गडलेवि। शं गानमावा कपोलस्य शि। न फेपल अले फाने विनि पन्नी। वा कैंनी यध्व नमो वेपि। पुत्रोपिमस्यो गः फधमपि मा
 वेत्रां शनिनि द्री आ फान्नुनी। फधे नूनी निद्रो। नमन शलिलोत्पी डव उद्धा वफस्यै। अतिशय नोपने उद्धा वसनी॥ ८८॥ आ। म
 घोविद्धा विन रुदिकसे नासिरवा दोमहिं चा शापशान्ते विगलित युवायामने द्विषनी मा। अशक्ति ध्वा मनि कनन धेना सस्य तो
 शान वनी गी डानो गी कठिन विषम मि फवणी फनेण॥ ८९॥ पुनः फी कैं फधनी। तो डन सि। शान वनी बाल वनी। फी रुदिक
 वेणी। अले वेणी। फन फनेण फी दरी। अस्पन्नि स्यै। रुजयि वा शस्य शनोपि पीडा फनी की दशन। फी दशन फनेण। अति
 त निखेन। अन्वापा निनष विहून फधे अहल। वाने वीर्य गी डमो गात्र। शान वनी बाल वनी। पुनः फी दरी। फी न विद
 मी। फी न ककेशि नूनी। फी फवेणी। नासिरवा। अघे विन रुदिकसे। मनावद्धा। फिल वा। न्यन्का। फिनत्र दामा। मा लो
 पुथ्य मोली विहोमी। प्रवेणी मने वड्ड हानी मा। मने वमो यनी मात्र। फअने। फस्य शापशस्य। फधे हने न व। विलु सि
 तशुवा। गन शो फन॥ ९०॥ पादा निद्रो राम्नि शिशिनी जात मा म्प्रवि स्या। नूर्ध्वी न्याग डामस्य सुर्वे सन्नि उर्ध्वतयेव
 न नि

यन्तु घेदो वसित गुणुमिः पन्तुमि सास्मन्नी साद्रे की वा शुल फमलिनी न प्रहुहा जसु न्ना ॥१००॥ फिकु धेनी सापि साति
 श्छादतनी । जेतवा पदे कुधेनी । फये नूतैः । शलिल गुणु मि । फस्मादा यन्तु घेदादा लो वनय मात्रा फादा पा दादा । फिनि
 एान । फस्मादन्द्रो श्वन्तु मसुः । फये नूतान् । अमृत शिशिरान् । अमृत प्रसीन द्यादा । जल वर्येण शीलान् । पुनरपि फी द्यादा ।
 जाल मणि प्रविष्टान् । रावा ने ठत्वा प्रविष्टान् । फका सुधे प्रीत्या । प्राचीन स्त्रे हे । पूधे नन स्त्रे । रेव दादा । वैद्री फिनि एान् । फामि
 नौत सवन्तान् फे वल मेनन् । अपनी । आत्मन श्वत्तु गे मने यन्नि उदै । फये न धेवा निने वन्न फागेण । फये नूतैः । गने अचिमु रेव
 र्वे । यथा सा न्ना र्हे स्थल फमलिनी न प्रहुहा जपेति । न यन्तु न्ना जवति । नया दुर्दम धे स्थल फमनीन पिफसित सिद्धी मेव
 ॥१०१॥ सा सन्या घ्नो न नृणाम वना केनैवै ध्या न ननी स्थाप्या सेगे मिहित मम ह्युः ह्युः ह्ये न गात्री । स्वासा प्या स्त्रि घ्न न ज
 मनी मोय विप्यत्य य श्पै । प्रायश्च घ्नो न पति फाहुण । एति न । प्रोन्नत न्ना ॥१०२॥ फिकु धेनी साध्या न पत्नी फिनि दादा ।
 नूत य श्नी र् । फी द्या सन्यस्त न रणी । त्प काल धे रणी । पुनरपि फी द्या । अपलापे प लै र् । फामिनी सु फुमान् म् ।

किं वा स्यात् । किं नृगात्रमेवा । कुरुते । कोडे । कथं अपञ्च वने यती । किं नृः खदुखेः न । पुनश्च वी वृत्ता । अथर्वी अर्धुमेय
 विष्णानि । शशुणिमो वृषिष्पति । किं वा । अपलोफ । फिती । फयं नृत्तान्न वल्लममदी । नृत्तन नृत्तहा । नृत्तमपदान्तीये । प्राप्ताया
 तुल्यमभवति । फोसो । पृथः कथं नृत्तान्न वति । फट्टा । एतद्धिना । ईतनात्मा ॥ १०९ ॥ ॥ कुलैके ॥ ॥ जनेसरया प्रवमविम
 नः संचित्तु नृत्तमप्यादिर्धुमृत्तत्रपमवि । नृत्तमहन् केनामि । प्रेय नृत्तने निष्पिलमविना । नृत्तनुत्तैमप्यादी वविलैमी नृत्तवृत्त
 मगी मनुत्तवः फनोति ॥ ११० ॥ नोसरया नृत्तवः सरया प्राचतजैदायेनाः । मात्रन्य नृत्तानि निरिवलमविनात्त । नृत्तनुत्तै । मप्यादी
 तमः । मनुः नृत्तै नृत्तै हजाने । अम्यात्त । फनोत्त । इन्दी नृत्तै । तौ अहन् केनामि । इ । धरी विनृत्तवः सोगती । अल्लानामि । प्र
 यमविनृत्तै । प्रयमविनृत्तै । तौ मिरत्रमी वाचालै मनुत्तवः फनोति । फयं नृत्तै । मनुगी । मीवहवः सोगती । फनोति । मात्रान्न नृत्तानि
 तयप्रत्यज्ञै निरिवलै मनुत्तै मविनृत्तै देवपुत्री । नृत्तपात्रे मप्यानि विदिनै ॥ १११ ॥ नृत्तपात्रे मप्यानि विदिनै ॥ १११ ॥ नृत्तपात्रे मप्यानि विदिनै ॥ १११ ॥
 देशादपि यमधुना पिरुता नृत्तविलसि । वज्रपात्रे नृत्तवन्तुपनिर्धे दिव्ये फट्टात्तमान नृत्तान्ना नृत्तान्ना नृत्तान्ना नृत्तान्ना नृत्तान्ना नृत्तान्ना नृत्तान्ना

५८

॥१०३॥ प्रोत्सरे। विफेफेः फन्नाही फेफेनयने॥ फस्मिन्। आसन्ने। फस्मिन्। आसन्ने। त्वमि। फथेनूनी। नेत्री। उफापीगा फूने
 फेः अलफेः। फुल्लिफेः। उफनेत्रनोनत्तैपुनरपिकीदशी। अजनस्त्रेरुपूनी। फुल्ललरहितमित्यर्थः। फस्मान्नन्याय
 शाब्द। अपि फस्मामधुनः। वसन्तस्य फथनादपि॥ अथ वामन्यदे शाब्दपि। फथेनूनी पुनरपि। विस्मृतं द्रव्यवत् फमल
 शोभादौ अनुफनोति॥१०४॥ वामश्वासाः फन्नुहपदेः सुव्यगानोमदीने। मुक्तजालं विनपनिर्गतेत्यादिना
 देवगत्या। येनो गाने मम मुनिविनो हृद्गर्भे वा हुनानी। फस्मात्पुनः फन्नुहपदेः फनफ फल्लिस्त्रिंशत्तानयलन्नी॥१०४॥
 प्रोत्सरे। अस्याः मनस्त्रिंशत्तानाः। वामः फवः। अध्वारुनः। मदीने फन्नुहपदेः सुव्यमानः। विनेन मनस्यो वन्तः
 एवमिन्नरहितः। न फे फल्लिमा ममन्तः। फन्नुहपदेः। मुक्तजालः। फाहाली। नैफि फमने। हानविष्टि। त्याजिते। फ
 नूनी विनपनिर्गते। फस्मात्पुनः देवगानादुपि विष्टि य शाब्द। न फे फल्लिमेतत्। वामश्वाति फोउनुः। फेयल्लि। फथेनूनी। फ
 नफ फदलीस्त्रिंशत्तानां योयस्यमित्या। फदलीस्त्रिंशत्तानां। फथेनूनी। पल्लुवितः। नमपत्य फानेनोपपत्तः। फेयनी।

५९

नसीवाहनात्। कस्यमेममुक्कसंभोगान्ते॥१०४॥ तस्मिन्काले जलद्वज्जदिशालाम्भनिद्रासुरवास्य
 तत्रासीनस्तनितविह्वरवोयाममात्रं सहस्र॥ मान्द्रस्यप्रणमिनिमलिस्वन्नलम्भे कथंयि। सद्यः
 कंठः युतलुजलतायथिगाढोपगूढं॥१०५॥ नोजलदमेद्य। तस्मिन्काले यदिशामक्कामिनील
 म्भनिद्रासुरवस्यात्र। निद्रांगतायदिनवति। तत्रासीनउपविष्टः सन्न। त्वंस्तनितविह्वरवोयाम
 मात्रं सहस्र। तर्हि प्रहनमेकं प्रनीतस्य। मान्द्रः। अस्याः ममकामिन्याः ममप्रणमिनिस्वन्नल
 म्भे सति। कथंयि सद्यः कंठः युतलुजलतायथिगाढोपगूढम्॥ अस्याः मान्द्रः। मयिज्ञेहवति
 स्वन्नलम्भे सति वन्नदोर्ग। मीकनिष्ठथाः॥१०५॥ तास्तुत्याप्यस्यजलकाणिकाशीतलेनानिलेन
 प्रसृत्या श्वंस्त्रीसममिनवैर्जाल्ले मीलतीनी। विद्युर्नस्तिमितगजनीत्यमनाथेगवाजेवकुंभी

नम्रनितवचनेः मानिनी प्रक्रमेथाः ॥१०६॥ भो मित्रजलदृ। तो एवं विधां तु त्याप्य। प्रत्यस्वैः किं कृतं
 उत्थाप्य। केन अनिलेन वा घुना। कीदृशेन खजलकणिका शीलेन। खकी जल लेखजलमू। खजल
 खकणिका खजलकणिका खेन शीलेन। अश्वासनी प्राइत्यर्थः। कथं समं। कैः जालकैः। कथं हते।
 अनितवैः। भूतनैः। कासी मालतीनी। मालती जालकैः। समं पश्य। ख प्रक्रमेथाः। किं कर्तुं वक्तुं ॥
 यो तान्पामानुने प्रउपपेदे शानं भाव्ये। क्रमेथी तोना त्सने पदं भवति। कोका मिनीनी। ताम्रा कथं ह
 ता। विद्युर्जनस्तिमितनयनी। विद्युर्कर्मवमकानेण शार्दूलवनी। द्रुग् वान्जे। कथं हते त्वत्सनाथे। त्व
 जसनाथाः। सखामी। त्वसनाथस्तस्मिन्। कैः प्रक्रमेथाः। अनितवचनेः। गज्जितवाक्यैः ॥१०६॥ न तु
 मित्रं विदन्मम विधे विद्विमामी पुवाहं। तस्मिन् देसे मम सनिहिते नागतस्त्वसमीपम् ॥ यो हृदयानित्यन
 व्रतिय धिन्नाम्पतां प्राणितानी। मीदृशेद्येन निमिनवल विणिमोजो बुकानि ॥१०७॥ नो मे धमित्रद्व

तित्तोयकथं धिष्णु सि॥ नो अविद्ये वे आत्मीन न तुर्मित्री सी धिष्ठिः । पत्युसखाया । मी अंशुवाही जानीहि । त
 व्रतस्माद्धेतोः निहितैः । अनोपितैः । खत्समीर्ष । आगतः भर्तुः । मित्राजः अंशुवाहः । ईदात्वननति स
 र्हः । शीघ्रतां नयतिः । प्रेषितानां कपयिमाये कथं नृतानां । ब्राम्हमा नाना । इतन्नतो ब्राम्हती । कैः
 वनिनिः । कथं नृतैः । मं इक्षिद्यैः । कथं नृतानि ईदानीं अवलावेणिमो लो सुकानि । अवलानी वेणिमो
 डेन उर्क वि तानि सी केतव्या न । इत्याख्याने पवनर्ज । आख्याते कथिते सति । स्वीनामसी केतवार्ता क
 ल्वव । नो सोम्य अस्माद्धेतोः । नमविहिताः अस्यां शोष्यति ॥ नवनोका सोका नोदत्तः । कांकांतां वार्ता ।
 कथं नृत उह उ प ह तः । उह कथितः । समगा न । दि विडन स्यात् । कासी सीमं तिनीनां घीणा ॥ १०१
 तामा युष्मन्मम यव व नादात्मना रयोपक र्त्तु । भाषेथास्त्वं तव सह वना नामगिर्या शमस्य गी अवाप नः

कुशलमवलीं वृद्धतिर्वा विमुक्तः पूर्वोत्तमार्थं सुलभविपदां प्राणिनामेतदेव ॥१०८॥ तो आलुष्मान्मम य
 वयनाद्यनकेवलीं ममवाक्यान् आत्मनश्च उपकर्तुं आत्मवयनादपि किं कर्तुं उपकर्तुं एवं त्वं तां
 भालजादां ज्ञाप्येथाः ॥ एवं किं तो अवलेते तव सहयनः ॥ अथापन्नः सन्नुनागगिर्यासमस्थो वर्तते तो कु
 शलेन नमगिनौ तिष्ठति विमुक्तः संज्ञात्प्रवृत्तियतः ॥ प्राणिनां पूर्वोत्तमार्थं एतदेवावयमस्तौ कुशा
 लं वाच्छते किं कृतान्तां प्राणिनां सुलभविपदां वा कुविपदां ॥१०९॥ श्रीगेतांगी प्रतनुतनुनागादतस्ते
 ततस्ते सारेण एवमविनतोर्कं ठुर्कं ठितेन ॥ उष्ट्रोश्चासं समधिकतरो ह्वासिनाश्च नवर्ती संकल्पे
 स्तेर्धिशतिविधिना वीनिगा उद्धमार्थः ॥११०॥ भो मेघर्तु इति वदिष्यसि तां घतितैव सहयनस्तैस्ते सं
 कल्पेर्धिशति किं श्रीगेकेन श्रीगेना मनसि सुक्ता कथं कृती श्रीगी प्रतनु पृष्ठं श्रीगेन कीदृशेना न
 नुना प्रज्जेन कीदृशं तस्मै श्रीगी ॥ श्रीगेन कीदृशेन सारेण कीदृशी श्रीगी अविनतोर्कं अविश्या

तं उर्कं चितं । कीदृशेन गाढतत्वेन उर्कं ठसहितेन । अंगीकीदृशी । उष्णोष्णसी । उष्णवाष्प्यं कीदृशेन । अंगेना । समधि-
 क्तनो । छासिना । प्रबुनवाष्पेन । कथं नूतः । सतेतवासहचरः । इनवर्ती इनेवर्तत इति । इनवर्ती । अननपिकथं नू-
 तः । उद्धमार्गः । केन विधिना । कीदृशेन विधिना । वैनिगा । शत्रुनूतेन ॥ १०८ ॥ शत्रुवाष्पेनैव दृति किल ते यः स-
 र्वीनी पुनस्ती कर्णलोहः कथं पुन मद्भूदाननस्य रीलोना वा सोति प्राक्तनवणविषये । लोचनात्प्यामदृश्य । स्वा-
 भुर्कं या विनयितपदं मन्मुखेन दमाह ॥ ११० ॥ यन्तः कथं नूति । इति कथितं । त्वया च नोमानि नितेशदाप्तेन ।
 यदि विवस्नुत छद्वाप्येन । रादपि वस्नुत छद्वाप्येन वस्नाजस्तेतव सहचरः । सर्वीनी पुनस्तादपि कथमपि । अभू-
 त । कर्णलोहः । शनवणैर्यलः । किलुखातने क्त्वा शदाख्ये मपि यलस्नु उडैः । नैव्यमपि वस्नु । त्वदाननस्य री-
 ले । मेन मन्मुखेन च दीदृशाह । इदं किं । उर्कं व विनयितपदं । उर्कं ठना विनयितानि पादानि ग्रस्यत । उर्कं वा
 विनयितपदं ॥ ११० ॥ श्यामास्त्री गीयकित हनिणी प्रेजिते दृष्टिपातं गं उछानी । शशिनि शिष्यां वर्हमाने पुके शान्ता उ-

तपश्यामि व्रतलुप्तु नदीवी विष्णु भूविलासी। हते कस्य का विदपिन ते जी तु सा दृश्यमस्ति ॥१११॥ नो मे ममात्पया वा वा।
 हेती तु हेत इति स्वेदे। ते तव एकस्य। एकी भूतं। शनील ऊर्णा क्व विदपि नास्ति। कापि नास्ति उत्पश्यामि। एकस्य सा दृश्यं
 कापि न अवलोक्यते। ते तव ते तवा श्यामी। श्री गैर्यामा। सुपरी दृश्यते। न जानीषुना दृश्यु। अथवा श्यामा। सुप्या मल सिप
 न दृश्यते। न केवलमेतदिदं स्पष्टं। किं तत्र दृष्टि निपात कस्य ते तव कस्मिन् व कित ह निगी प्रेक्षिते। वसन्त मृगी अव
 लोकने। न केवलमेतद्गो उच्छाजापि दृश्यते कस्मिन्। शशिनि रीदृच्छा जा रीद्रेपरी दृश्यते ॥ न केवलमेतद्गो शि
 र्भीनी सपूनाणी। वर्धनानेषु पिच्छमानेषु ते तव केशा दृश्यते। न केवलमेतद्गो घृतलुवी विष्णु। ते तव। भूविलासान्त
 तपश्यामि। सुखानदी कल्लोलेषु ते तव भूविलासी। उत्पश्यामि। एतानि लक्षणानि। त्वनि विद्यन्ते कुत्रापि। एकस्य।
 सा दृशं नोत्पश्यामीति वषथा ॥१११॥ वामालिङ्ग प्रणवकुपिती धातुना गैः शिलाया। मात्मानं ते यन एष्यति तीया व
 दिश्यामि कर्तुं ॥ अरे नैवा वन्मुहु उपकिते दृष्टिना लुप्यते मे। कूडस्तस्मिन् पि न स हते संगमौ कृतीतः ॥११२॥ नो मे घ

त्वमा इति वाच्य। नो मयि मे। श्री। आलिष्य घणन कुपिनी। कैः धातु नैः गौनकादिभिः। कस्य शिलाजी। आत्मा --
 -- तेन नम वत्सा। वनण पतिर्। यावदिहामि कर्तुं। अनन्तनेमम हृदि नालुप्यते। कस्य मेमम। कैः अश्वैः अश्वजिः। की
 दृशैः मुहुडु पतिर्। अनवन्तो हूतैः। तस्मिन्निपिशिलाजी चूडः। कृतीतः। नो आवधोः संगम न सहते। पाप्माणेपि विन्न
 सहितं लिखितं। संगम हृदयः कृतीतः। न सहते॥११२॥ मामाकाशघण हिततुर्जनिर्द्वाश्लेष्पदेतो लघ्यावस्ते कथ
 मपि मने स्थानं दर्शनेषु। पश्यतीन्स्वस्तु बहुशानस्थली देवतानी। मुक्तोऽस्थूलस्ति तु किं सलयेषु श्रुमैलेशा
 तैपेति॥११३॥ नो मे घन्य जायति मे घिजा वाच्य। पतन्ति प्रशुलेशाः। अशुकणाः। केषु ननु किशालनेषु। कीर्शि
 स्थली देवतानी। नृमि देवतानी। वनदेवतानामित्यर्थः। कथं नृतालेशाः। मुक्तास्थूलाः। मुक्ताफलप्रदाणाः। कथं
 बहुशः। अनेकशाः किं कुर्वन्तीनी। वनस्थलीनी। पश्यतीनी। अवन्तलोकवन्तीनी। की। मां। कीदृशी। आकाशघ
 ण हितभुजं। आलिङ्गशा -- उत्थापितभुजं। आकाशघादेन सन्यतं। विहितं। किमर्थं। स्थली देवता अशुलेशाः।
 प्रातर्जति। मरुपद्मा कथमपि हतावाधेन सन्यतं दर्शनेषु। मजाते लघ्याः। कस्मै निर्द्वाश्लेष्पदेतोः। दनाहि

× स्पृष्ट्वैकिल्यदित्रवेदगमेनिस्रवेति ३

५०

तका। नगाय। प्रतेन इत्युक्तं भवति। स्वप्नीननेयदा त्वजालिगनाय अहंवाहो उ ई न्नजामिनदावनदेवतामस्तपयाश्च
 श्रुतिगोपानयनीत्यर्थः ॥ ११३ ॥ मित्रासचः केशालजपुटीदेवदानुद्रुमाणां न नीनश्रुतिसुनमयोदनिगोनप्र
 दत्ताः ॥ आलिङ्ग्यन्ते गुणावतिप्रदानेनुषानादिवानाः ॥ पूर्वस्पर्ष्ट्वैकिल्यभवदागमेनिस्रवेति ॥ ११४ ॥ नोमेघा
 त्वजाइतिवाच्यहेगुणावतिने ॥ नुषानादिवानाः ॥ मया आलिङ्ग्यन्ते ॥ कथं भूतानां प्रवृत्ताः ॥ केन दनिगोने ॥ किञ्चत्वाचित्वा
 विदाये ॥ कथं सचः तत्कापाकाः ॥ विशालजपुटान् ॥ यत्नवगुच्छान् ॥ केवादेवदानुद्रुमाणां ॥ देवदानुद्रुमाणां ॥ केव
 नः ॥ न नीनश्रुतिसुनमयः ॥ तस्यैवदानुद्रुमस्य ॥ वकीरं ॥ तस्यश्रुतिः ॥ सर्वगान्नेजासुनमयः ॥ इतिहेतोः ॥
 मया आलिङ्ग्यन्ते ॥ कलइत्यारव्याने ॥ अहमिवाते ॥ पूर्वस्पर्ष्ट्वैकिल्यभवत् ॥ तदा त्वच्छरीरस्यापि स्पर्शमया लभ्य इति
 श्लोकार्थः ॥ ११५ ॥ संनिष्यन्ते गुणमिव कथं दीर्घवामास्त्रियामाः सधावस्यास्वहनपिकथं मंदमंदान
 पंस्पृष्ट ॥ इत्येवतद्वदुलनयने दुर्लभं प्रार्थनं मेघाढोष्माभिः कृतगशानां त्वद्विद्योगव्यथाभिः ॥
 ॥ ११५ ॥ नोमेघत्वजाइतिवैतद्वदुलनयने इत्यग्र्यनेन प्रकारेण कृतीपिपहिनी ॥ किनत्वा
 जेनस्पृष्ट ॥ ॥ नवेकवित्री ॥

कस्यमेवमनाफामिः त्वदिदो गव्यधामिः। फीहरी। हते। अशनपीहरी। शन एनहिली। अनायमित्यर्थः। पुनरपि फीहरी। पुन
 प्रायेनी। दुष्वाया। अत्र फी। फयेनूनामिः। त्वदिदो गव्यधामिः। गाधे आनिः। गाधेन उ आ फनेः। न फेवलमेतत्। नोयु
 लनयने। सैन्निपान्ने। काये सैनेपै। फयेनीवतो। फास्त्रिदासा। नात्रपुः। फयेनूनाः। दीधवासाः। गुठतनूप्रडाः। किं वि
 त्कणमिव। पूर्वकिल्लमदा। दागामिव। नीतिस्थिता। इहानी त्वदिदो गव्यधामिः। अतः श्लोकार्थः। न फेवलमेतत्
 त्र। अहूनपि फरी। जगिद्ववस्था। फास्त्रिदासा। कस्यस्य। सैनेन फदशावस्थापु। फयेनूने अहः। मीदमेदातपी। मीदोवेसा
 मीदानपः। तबुक्ते। मीदमेदातपी॥ १५॥ इत्यान्मारी पुरुविगणपन्नात्मनेवाल्लयेत कल्पापि त्वसपि पुननी माग
 मी फान्नरत्वी। फस्यानप्रेसुपमुपाते दुःखमेफान्नतो फानीयैः यच्छत्पुपनि यपशावकेतेनेव विक्रमेण॥ १६॥
 नोमिद्यन्त्यायितिवचनसावाया। इति श्वपूर्वप्रफावेण आत्मनि वहुविगणपन्ना आत्मनेव वज्रवली वेद। आत्मने

वस्तुवले वापरी। तत्र सादे। तन्मे कल्याणि। अमपि फाव नत्वे। सुखनरी। अनर्थे। सागसः। मागशोचनपि धेर्दे। फनिष्पदी
 निवास्यान्ते। दुःखे। दुःखान्ते। एफागतः। सुखे। फपि नास्ति। न फपलमतद्रा। दुःखेवाप्रसरफा। नतः। उपातौ। फपि दुः
 स्वपि। एफा। नतयति। गच्छति। फलो। दशा। फधीनी। के। मकेवलेनीये। उपनिवगच्छति। फनवक्रणे। विक्रमेण। वक्रणे। मिते
 ना। १११॥ शापस्यान्ते। मुजगममना। इति। नो। शा। पाणा। म। सानत्यान्ताम। मययतु। नो। लो। रने। मीलपि च। प
 श्वा। दवी। विन। दु। गिते। लेन। मात्मा। पिलाये। निधे। क्त्वा। वः। पनि। एत। शय। म्नि। दु। फत्सु। लो। पा। सु। ११२॥ नेमे। द्य। सु। रव
 धवनन। च। प्रा। डा। इति। वाच। शो। पालेन। विष्पति। फो। शो। शा। पा। न्द्र। शपाव। सान। फस्य। मम। मा। फसि। न्द्र। उन्धिये। शा। इ। पा। ता।
 जीवा। सु। दे। चो। फस्य। मा। ३। दु। जग। मधना। ३। दु। जग। श। व्याजा। ३। इति। नो। गममति। वा। रु। नि। फाव। मा। सान। अन्यान्। फति। से
 रपा। प। ता। यतुन। फिलवा। भीन। पचात्र। फलो। यने। पश्वा। निधे। जाव। फो। आवी। पश्वा। रावी। अनानिधे। मयः।

कथं आत्मा मिली। मनसा विनिर्वाची। फौ आत्मा मिली। मीने पा। ध्ये आत्मा मिरु गुणिती। विपोगन विती। फा सु
 पभु। मा त्रिषु। फ धे नूना सु। पणिणन शन चन्द्रि फा सु। निमल शन लोपे श्री लुना त्रिषु। ११२॥ नूपा खा ह्व म पिश मन
 फे लना पुना मे। निद्रोग वा किमपि उदती सध्वने विप्र बुद्धाः सान्निध्ये कथित म स ह्व नृ चित श्व च दामो द ह्वे ३
 ने फि न वन म मां का म पि चै पुषि ॥ ११५ ॥ नो प मो द मे च। वना म र्ये फे ते म प रं फ य नी दी। नूपा पुन न पि अरुत पा च म पि।
 शब्दे फे लना पुना मे। अरुत व फे लने पुन रं निद्रोग वा किमपि उदती सध्वने विप्र बुद्धाः सध्वने सिद्धा बलो फने
 जा धे ने फा सि फा व न सु फु मो ने ३ फे नि ३ व द ने पि गे त ह्य ल म पि ता मा। वा फे फ धे नूतः। सा मिशान प्रहिन फु शले स
 मिशान प्रहिन क ल्या एप। किं क वा। आश्वा ए। फ धे र्ये फ य ने व ॥ फौ र र्ये। म ल्का मिनी। फ धे नूतः। प्रथम विप्र
 र्ग यो फा फ धे नूत ची निष्ट ३ फा ल ना शो। ॥ ११६ ॥ फा प धे ता द फे ल ना मिधा ता द फ धे नूत ना त्रि न म ल्पा न वा द ॥

काङ्क। इत्यानामनोमिलपितान्। फथैतूनस्त्री। फायात्ररथैवर्षाफालेनपुष्पफालिः फथैसध्वने। स
ध्वनेशयेनपास्यादिवैत्रुदनीसतीवैविजपुद्वापुनश्चध्वनाद्यैतदस्यफथिनी। फथमेकध्वनः दृष्टतः नोमात्रि
लोकिमसतेमजानेनतथातामस्यफथिनी। कथंअसुहृत्रवानेवानीष्टवनि। तहिचजा। इतिफथिनीनोफितव
ध्वनेवामवाफामपिफामिनीनतमनुदृष्टास्तिनमपादस्योस्ति। ध्वननतुपादश्ये॥१२॥ एतन्नामनीफु
सुलिनमपिशानराजाद्विदिवा। मीफामोले। दसितनदनमस्यविस्वास्तिनीनः। न्नेनहुनहुः फिमपिविने
ध्वनितहेहनागः दृष्टाकस्तुन्यपतिचिन्ताः ध्वनराशीनवान्ति॥१२॥ नोसुरेयमेघचेजाइतिपावावा। नो
स्मितमदन। इरीवननमनेमिद्यानमने। मात्रफालेइत्यध्याहानः। फथैतूनअविश्वास्तिनी। फस्मितमपीफ
सावा। फोलीनात्र। फाफपवापात्र। फाफफयनात्र। फिक्तवा। पिदिवात्र। फी। फथैतून। फुरातिनी। फरुपात्र।

५

३

एतज्ज्ञानमिति ग्यान दाता नृणां। सेकेतकायनात्। पूर्वाशक्तिः। दुर्बला। कान्ते। स्मिता। कथं नृणां। धर्मसिद्धिः। वि
 रले। विज्ञागकर्षकं। किमपि। पुनश्च दृष्टे वस्तुनि। प्रमत्तायां न वदन्ति। केनेह नो भग्नः। कथं नृणां। यद्विदुः। सल्लभं
 नृणां। १२१॥ आश्वासयते प्रथम विरहो प्रसूतसोदयशोको सरवीति शैलात्। धुविनदनिष्ठो वाटः। कुर्वन्ति
 न्ति। शांतिशानप्रहितकुशलेन द्वे वाणिमममापि। आश्रयकुंददृष्टयवसिदिले। विने दासते पातः। ॥१२॥
 शतिरीमेव द्रुतकायकालि। सल्लभो समाश्रयः। ॥१॥ ॥ सर्वना १५॥ समलो कालि। कथादेर नो भो। ॥ ॥

महद्वृत्तकृतिः ५३